Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2326 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 26 octombrie 1956

Citiți în pag. IV-a:

Chemările C.C. al P.C.U.S. cu prilejul celei de a 39-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

SUB STEAGUL PARTIDULUI

„Azi cînd ne crești a fi atotstăpîni,
Bem crezul tău ca flăcări în plămîni
Turnînd nădejde, dragoste, mîndrie
In munca dezrobită, pe vecie
Conducătorule-nțelept condu-ne
Noi zi de zi trăim cîte-o minune
Vijelios noi te urmăm și cu uimire
Spre noua și frățeasca rînduire".

Cuvintele poetului către partid nu sînt numai cuvintele poetului. Ele sînt cuvintele, sînt gîndurile întregului nostru popor, ale întregului nostru tineret. De nestins este dragostea și încrederea tineretului din patria noastră față de Partidul Muncitoresc Romîn. Din întreaga activitate a partidului tineretul s-a convins că partidul nostru a apărat și apără consecvent interesele celor ce muncesc, că pentru partid slujirea cu devotament a intereselor poporului este lege de neclintit.

Munca noastră este mereu mai rodnică, lupta noastră dobîndește noi și noi biruințe pentru că în frunte avem un stat major călit, partidul clasei muncitoare, care-și clădește politica sa pe temelia atotbiruitoarei învățături marxist-leniniste pe care o aplică la specificul țării noastre. Drumul spre socialism, spre o viață nouă mereu mai bună nu este o șosea asfaltată pe care o parcurgi fără eforturi. Noi știm că pe acest drum sînt multe greutăți de învins, că pentru atingerea țelului socialist mai sînt multe de făcut, multe uzine și case de construit, multe țarini de desțelenit. Cheia rezolvării tuturor greutăților care mai sînt stă în mîna poporului muncitor, a oamenilor muncii de la orașe și sate, vîrstnici și tineri. Cel de al II-lea Congres al P.M.R. a pus în fața poporului sarcina de a lupta pentru ridicarea continuă a producției, pentru obținerea de recolte tot mai bogate, pentru dezvoltarea necontenită a științei și culturii din patria noastră. Trecutul întunecat al țării noastre și realitățile vieții noi ne arată ceea ce ne învață partidul și anume că drumul socialist pe care mergem este singurul drum care aduce poporului nostru o viață tot mai bună. Pe acest drum ne conduce un cîrmaci înțelept și încercat — Partidul Muncitoresc Romîn — și cu asemenea cîrmaci sîntem siguri de victorie.

Tocmai de aceea toți oamenii muncii din patria noastră sînt strîns uniți sub steagul de luptă al partidului. Sub acest steag luptă cu mîndrie și tineretul nostru. Noi, tinerii, datorăm partidului, datorăm puterii populare tot ce face tinerețea noastră mai frumoasă, mai clocotitoare. Partidul, puterea populară, ne-au deschis căi largi de muncă și creație. In politica înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Romîn, în conducerea de către partid vede tineretul nostru chezășia împlinirii năzuințelor sale spre un viitor minunat, comunist. Conducîndu-ne, partidul ne educă în spiritul patriotismului socialist, în spiritul devotamentului neclintit pentru cauza clasei muncitoare, în spiritul internaționalismului proletar și al prieteniei veșnice cu marea Uniune Sovietică. Conducîndu-ne, partidul ne dă nouă tinerilor țeluri înalte, ne înarmează cu experiența revoluționară, ne ferește de dibuiri și rătăciri, ne arată clar ce avem de făcut. Organizațiile de partid, membrii de partid se apleacă cu grijă asupra problemelor tineretului, îi ajută pe tineri să-și dezvolte aptitudinile, le stimulează inițiativa, elanul creator și nesecata lor energie.

Bucurîndu-se de condiții din ce în ce mai bune create de partid, asigurate de puterea populară ca de exemplu: dreptul la muncă, la odihnă, la învățătură, tînăra noastră ge-

(Continuare în pag. 3-a)

Trei petroliști

„MERG ȘI EU"

Pe primul dintre ei l-am cunoscut prin februarie anul acesta Venise în brigada pe care o conduc. Ca și acum, treceam în fiecare zi pe la parcul 7. Aici l-am întîlnit. Slăbuț, nu prea înalt, cu părul bălai, nu ședea o clipă locului. Argint viu să fi fost și tot ar mai fi avut un pic de astîmpăr. El nu! Muncea cu suflet. In jurul său, totul strălucea. Am început să-l urmăresc îndeaproape. Zilnic era același. Incepuse să recupereze și țiței de prin vecinătățile parcului. Eram bucuros și-mi ziceam în sinea mea: uite un băiat de ispravă. Intr-o zi însă m-a cam pus pe gînduri. Avusesem o consfătuire de producție. Cine crezi că lipsea? Tocmai el, Aurel Banu. La asta nu m-am așteptat. A doua zi, cum am dat cu ochii de el, l-am întrebat grijuliu:

— Ai pățit ceva ieri?

— Nimic — mi-a răspuns liniștit.

— Bine, dar de ce n-ai venit și tu la consfătuire? Sau cumva n-ai știut?

— Ba, am știut. Dar ce să caut? Eu îmi văd de treaba mea. Merg lucrurile? Bine. Ce-mi pasă de altul?

Am stat de vorbă pe îndelete. I-am explicat de ce nu poate să-i fie indiferentă munca celorlalți, așa cum nici lor nu le poate fi indiferentă munca lui. I-am arătat că poate ceilalți sondori și parcagii au de învățat din munca lui. N-a zis nimic. Ridica doar din umeri.

Am crezut că m-a înțeles. Dar la următoarea consfătuire lucrurile s-au petrecut la fel. Știam că la sfîrșitul orelor de program pleacă. Unde? Cu ce se ocupă după aceea? Nu reușisem încă să aflu.

La cîtva timp după această întîmplare mi-am făcut de lucru pe la parcul unde lucra. Am început să vorbim despre una, despre alta. Am adus, încet-încet, discuția pe făgașul dorit de mine. M-am străduit să-l conving că nu-i bine să fii așa izolat de ceilalți; că pe toți ne interesează cum muncește el; că e bine să-și spună părerea despre felul cum muncește întreaga brigadă; că noi alcătuim împreună un colectiv unit prin obiectivele muncii noastre; că acest colectiv nu poate să-i fie străin.

M-am despărțit de el cu impresia că cel puțin de astă dată m-am făcut înțeles. Și nu m-am înșelat. Sfaturile se legaseră unul de altul. La prima noastră consfătuire era prezent. Am vorbit tovarășilor mei de muncă despre realizările brigăzii. Lui i-am rezervat o bună parte din bilanțul pe care l-am făcut atunci. Și în timp ce spuneam cum muncește el, cît țiței și fier vechi a recuperat, cum își întreține parcul, ochii sondorilor, parcagiilor și ai mecanicilor erau îndreptați către locul unde se afla Banu. Pe drum mi-a mărturisit că sînt interesante consfătuirile astea. Apoi a început să ia parte la discuții, să facă propuneri, într-un cuvînt — devenise altul. Băiatul

Cei trei eroi. De la stînga la dreapta: Nicolae Ilie, Niculae Leașu și Aurel Banu.

ăsta, pe care nu-l interesa decît ce se întîmpla la parcul său, deveni un animator al brigăzii noastre. După lăsarea lucrului trecea mereu pe la mine. Mă întreba cîte și mai cîte, și se bucura sincer cînd îi spuneam că treburile merg bine. De curînd, la parcul unde se afla, a crăpat sudura unui separator. Nu se mai putea lucra. Separatorul trebuia demontat, reparat și pus la loc. Treabă destul de grea, mai ales că nici oameni nu prea aveam, întrucît schimbul întîi se terminase cam de multișor. Deodată mă trezesc cu Aurel Banu, fată-n față.

— Tovarășe brigadier, vreau să merg și eu.

— Unde să mergi?

— Să ajut la demontarea separatorului.

— Bine, dar tu ești în timpul liber!...

— Ce timp liber cînd separatorul nu merge? Pot să fiu liniștit?

Am încuviințat. S-a muncit intens. Șase ore a durat reparația, iar Banu nu s-a despărțit de montori. Era stropit de țiței din cap și pînă în picioare. Pe față însă îi înflorise un zîmbet. Munca noastră nu-i mai era străină.

„ȚINCUL"

Așteptam să-mi vină un nou ajutor de brigadier. In sosirea lui îmi puneam mari speranțe. Auzisem că absolvise de curînd o școală medie. Mi-l închipuiam înalt, bine legat la trup, energic și descurcăreț. A sosit. Cînd l-am văzut, am rămas încremenit. Un „țînc" cu o bască pe cap mi se prezentă:

— Mă cheamă Ilie Nicolae și-s repartizat aici ca ajutor de brigadier.

— Bine ai venit — am îngîimat eu. In sinea mea însă mă gîndeam: „Ce mă fac eu cu puștiul ăsta? S-au dus pe Ialomița speranțele mele".

Mi-am dat însă seama că nu procedez bine. Cum poți să apreciezi un om după aparențe? Și apoi ce-i dacă e așa mic? Mai știi ce fel de „stofă" are?

ION ȘINCA

Foto: EUGEN CSIKOȘ

(Continuare în pag. 2-a)

TELEGRAMĂ

Excelenței sale,
Domnului Dr. THEODOR KÖRNER
Președintele Republicii Austriace
Viena

Cu prilejul sărbătoririi zilei naționale a poporului austriac, a celei dintîi aniversări a proclamării neutralității permanente a Austriei, vă rog să primiți, Stimate Domnule Președinte, felicitări călduroase din partea Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne și a mea personal, și cele mai bune urări pentru prosperitatea și fericirea poporului austriac.

Imi exprim cu acest prilej încrederea că relațiile între țările noastre se vor dezvolta în interesul ambelor noastre popoare, al păcii și colaborării internaționale.

Dr. PETRU GROZA,
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

Decorări la Prezidiul Marii Adunări Naționale

Joi la amiază a avut loc la Prezidiul Marii Adunări Naționale solemnitatea înmînării unor decorații.

La solemnitate au luat parte acad. Mihail Sadoveanu, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, A. Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, academicienii prof. dr. C. I. Parhon, St. S. Nicolau, N. Hortolomei, N. Gh. Lupu și Andrei Oțetea, ing. O. Rusu și alții.

Cu Ordinul Muncii clasa I-a au fost decorați academicienii prof. ing. Nicolae Profiri și prof. dr. Alexandru Rădulescu, pentru îndelungată și valoroasă activitate științifică și didactică și cu prilejul împlinirii vîrstei de 70 de ani.

Pentru îndelungată activitate în mișcarea muncitorească și pentru merite deosebite în domeniul științific, cu prilejul împlinirii vîrstei de 75 de ani a fost conferit Ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa a II-a, academicianului Barbu Lăzăreanu.

S-a conferit de asemenea Ordinul Muncii clasa a II-a scriitorului Francisc Szemler cu prilejul împlinirii a 50 de ani și pentru rodnică activitate pe tărîm literar.

Cu ocazia împlinirii a 60 de ani și pentru merite deosebite în muncă, înainte și după 23 August 1944, s-a conferit Ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa a V-a tov. Izidor Schönberger, directorul Centrului mecanic Timișoara.

Pentru merite deosebite în construcția și montarea agregatelor la termocentralele Paroșeni și Borzești, s-a conferit Ordinul Muncii clasa a III-a unor muncitori, tehnicieni, ingineri din Ministerul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice: Martin Barabasch, Mihai Vasile, Toma Vesa, Nicolae Mănescu, Gh. Gheghea, Gh. Poamă, Alex. Floreșteanu, Nicolae Horțu, Gh. Berlovan, Aurel Nachim, Alex. Anghel, Tudor Colțea, Petru Pordan, C-tin Pascaru, Gr. Ivășchescu, Aurel Prunaru, D. Ceapîru.

S-a conferit Ordinul Muncii clasa a III-a unor muncitori și tehnicieni din sectorul extractiv al industriei locale: Carol Pecsar și Ion St. Ștefănescu.

Vizita delegației guvernului R. P. R. și a P. M. R. în Iugoslavia

Sosirea la Liubliana

LIUBLIANA 25 (de la trimișii speciali Agerpres). — Tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim secretar al C. C. al P.M.R., membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale, conducătorul delegației, Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., Petre Borilă, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., Leonte Răutu, membru supleant al Biroului Politic al C. C. al P.M.R., Alexandru Bîrlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, membru al C.C. al P.M.R., Grigore Preoteasa, ministrul Afacerilor Externe, membru al C.C. al P.M.R., și persoanele care însoțesc delegația au sosit joi dimineața la Liubliana, capitala R.P. Slovenia, venind de la Zagreb.

Oaspeții romîni sînt însoțiți în cursul călătoriei pe care o fac în Iugoslavia de Mjalko Todorovici, membru al Vecei executive federative a R.P.F. Iugoslavia, generalul locotenent Rudi Petovar, precum și de Nicola Vujanovici, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R.P.F. Iugoslavia la București și Nicolae Guină, ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. la Belgrad.

La sosire, pe peronul gării Liubliana, membrii delegației romîne au fost întîmpinați de tovarășii Miha Marinko, președintele Scupșcinei naționale a R.P. Slovenia, Boris Krajger, președintele Vecei executive a R. P. Slovenia, Ivan Macek, membru al Vecei executive federative a R.P.F. Iugoslavia, dr. Ferdo Kozak, vicepreședinte al Scupșcinei naționale a R.P. Slovenia și alte personalități oficiale slovene.

Membrii delegației romîne s-au salutat cordial cu conducătorii sloveni.

Au fost intonate imnurile de stat ale R.P.R. și R.P.F. Iugoslavia.

Tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej și Chivu Stoica, împreună cu președintele Miha Marinko, au trecut în revistă compania de onoare aliniată pe peronul gării.

Delegația romînă s-a îndreptat apoi cu automobilele spre vila Podrojnik.

Străzile orașului erau înțesate de lume. Mii de locuitori ai capitalei slovene au făcut soliilor poporului romîn o frumoasă primire.

Liubliana, capitala R.P. Slovenia, unul din centrele vieții politice, economice și culturale a R.P.F. Iugoslavia, este un important punct de legătură în comunicațiile internaționale între Occident și Europa sud-estică. Situat în nord-vestul Iugoslaviei, înconjurat de Alpii sloveni, Liubliana are astăzi 143.000 locuitori.

Cetățenii Liublianei păstrează cu dragoste bogatul tezaur cultural sloven care s-a menținut într-o puternică unitate în cursul secolelor de stăpînire străină. Monumentele și muzeele Liublianei sînt mărturii vii ale unei bogate istorii și a unui glorios trecut de cultură.

Vizitarea marilor uzine „Litostroj"

LIUBLIANA 25 (de la trimișii speciali Agerpres:) Joi dimineață, membrii delegației guvernului Republicii Populare Romîne și a Partidului Muncitoresc Romîn și persoanele oficiale romîne și iugoslave care îi însoțesc, împreună cu președintele Vecei Executive a R.P. Slovenia, Boris Krajger, au vizitat marile uzine „Litostroj" de lîngă Liubliana.

La sosirea la uzine, membrilor delegației romîne li s-a făcut o călduroasă primire. La poarta principală, pavoazată festiv cu drapele romînești și iugoslave, muncitorii fabricii au ridicat o mare pancartă pe care erau scrise în limba romînă cuvintele: „Bine ați venit, oaspeți dragi din Republica Populară Romînă".

Oaspeții romîni au străbătut marile hale ale uzinelor, sectoarele de turnătorie, prelucrare mecanică, strunguri Carusel, montaje, unde s-au interesat îndeaproape de producția întreprinderii. Specialiștii romîni care însoțesc delegația au urmărit cu atenție noile tipuri de turbine aflate în lucru. Inginerii uzinelor au informat pe oaspeții romîni că în curînd în cadrul întreprinderii lor vor intra în producția de serie noi prototipuri de turbine de mare putere.

Muncitorii marii uzine slovene colaborează strîns cu muncitorii uzinelor croate „Rade Koncear" din Zagreb, ei realizînd partea mecanică a turbinelor, iar tovarășii lor croați partea electrotehnică a utilajului.

După vizitarea uzinelor, oaspeții romîni s-au întreținut îndeaproape cu conducătorii întreprinderii, în legătură cu unele probleme de producție și sociale ale întreprinderii.

La plecare, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, conducătorul delegației a scris următoarele în cartea de onoare a întreprinderii: „Mulțumim colectivului întreprinderii „Litostroj" pentru primirea călduroasă făcută delegației noastre precum și pentru explicațiile date în legătură cu activitatea de producție și socială desfășurată".

„Exprimăm întreaga admirație pentru această uzină metalurgică importantă a Iugoslaviei socialiste, pentru nivelul tehnic la care se găsește și-i urăm noi succese în activitatea ei".

Oaspeților li s-a oferit apoi un album înfățișînd aspecte din munca colectivului uzinelor.

Vizitarea Muzeului eliberării naționale a Sloveniei

LIUBLIANA 25 (de la trimișii speciali Agerpres).

Tot în cursul zilei de joi, membrii delegației guvernului R.P.R. și a Partidului Muncitoresc Romîn au vizitat în Liubliana Muzeul eliberării naționale a Sloveniei.

Membrii delegației guvernului Republicii Populare Romîne și a Partidului Muncitoresc Romîn au semnat următoarele în Cartea de aur a Muzeului: „Acest muzeu constituie o puternică mărturie a eroismului cu care poporul sloven și poporul iugoslav au luptat pentru scuturarea jugului cotropitorilor fasciști, pentru eliberarea patriei. Muzeul a produs o puternică impresie asupra noastră.

El este un mijloc minunat de educație patriotică revoluționară a tineretului, ca și a întregului popor. Exponatele sale arată în chip grăitor care au fost bazele noii puteri în Iugoslavia și cum s-au făurit în lupta de eliberare cadre numeroase de viitori constructori ai socialismului. Insuflețitorul și organizatorul luptei eroice a poporului iugoslav a fost Partidul Comunist, în jurul căruia s-au strîns într-un front larg toate forțele patriotice populare, ca în jurul singurului partid capabil să ducă poporul la victorie în lupta de eliberare.

Slavă eroilor căzuți pentru eliberarea Iugoslaviei!"

Dejunul oferit de Miha Marinko

LIUBLIANA 25 (de la trimișii speciali Agerpres):

Președintele Scupșcinei naționale a R. P. Slovenia, Miha Marinko, a oferit în Palatul Vecei Executive a R. P. Slovenia, un dejun în cinstea delegației guvernului R.P.R. și a Partidului Muncitoresc Romîn.

Din partea romînă au luat parte: tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R., membru al Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R., conducătorul delegației, însoțit de fiicele sale, Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., cu soția, Petre Borilă, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P.R., membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., cu soția, Leonte Răutu, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., Alexandru Bîrlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, membru al C.C. al P.M.R., cu soția, Grigore Preoteasa, ministrul Afacerilor Externe al R.P.R., membru al C.C. al P.M.R., cu soția, și celelalte persoane oficiale care însoțesc delegația romînă.

La recepție au luat parte de asemenea Mjalko Todorovici, membru al Vecei Executive Federative a R.P.F. Iugoslavia, general locotenent Rudi Petovar, precum și N. Vujanovici, ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P.F. Iugoslavia la București, și N. Guină, ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. la Belgrad, care însoțesc delegația în vizita oficială pe care o face în Iugoslavia.

Din partea iugoslavă la dejun au participat Boris Krajger, președintele Vecei executive a R. P. Slovenia, cu soția, Ivan Macek, membru al Vecei executive federative a R.P.F. Iugoslavia, cu soția, dr. Ferdo Kozak, vicepreședinte al Scupșcinei naționale a R. P. Slovenia, membri ai Vecei executive a R. P. Slovenia, Ianko Rudolf, președinte al Consiliului republican al Uniunii sindicatelor din Iugoslavia și alte persoane oficiale slovene.

Dejunul s-a desfășurat într-o atmosferă deosebit de cordială.

In timpul dejunului tovarășii Miha Marinko și Gh. Gheorghiu-Dej au rostit toasturi.

In numele Scupșcinei naționale a R.P. Slovenia, a Vecei executive și a poporului sloven, președintele Scupșcinei naționale a R.P. Slovene, Miha Marinko a urat un călduros bun venit pe pămîntul R.P. Slovene înalților oaspeți, reprezentanți ai poporului romîn.

Președintele Miha Marinko și-a exprimat satisfacția pentru rezultatele pozitive obținute într-un timp relativ scurt în dezvoltarea colaborării dintre popoarele romîn și iugoslav. El a subliniat faptul că relațiile de prietenie dintre R.P.R. și R.P.F. Iugoslavia se reînnoiesc pe baze solide, pe principiile egalității în drepturi, suveranității și respectului reciproc, a schimburilor deschise de păreri în toate problemele esențiale în relațiile dintre cele două state. „Dezvoltarea relațiilor sincere de prietenie dintre țările noastre în scopul comun al construirii socialismului — a spus vorbitorul — are o deosebită însemnătate. Atmosfera care predomină zilele acestea în convorbirile dintre reprezentanții de stat și politici ai celor două țări ale noastre ne dau speranțe că în viitor relațiile romîno-iugoslave se vor dezvolta și mai mult în folosul ambelor popoare, pentru construirea socialismului".

Președintele Miha Marinko a toastat apoi în sănătatea tovarășilor Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, în sănătatea tuturor membrilor delegației romîne, pentru tradiționala prietenie romîno-iugoslavă.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a mulțumit președintelui Miha Marinko pentru urările adresate, pentru frumoasa și călduroasa primire făcută delegației romîne de oficialitățile și populația orașului Liubliana.

Considerăm foarte justă — a arătat conducătorul delegației romîne — sublinierea tov. Miha Marinko în legătură cu prietenia dintre popoarele romîn și iugoslav. Noi trebuie să procedăm astfel încît nu numai să întărim această prietenie, care a suferit o întrerupere nenormală, dar să facem așa încît nimic să nu o poată tulbura vreodată. Popoarele

(Continuare în pag. 4-a)

LUNA MARII PRIETENII

Intîlnirile mele cu oamenii sovietici

de acad. A. Kreindler

Pe oamenii sovietici i-am cunoscut atunci cînd au fost oaspeți ai țării noastre, i-am cunoscut la ei acasă, în clinicile lor, în institutele de cercetări, în mijlocul familiilor lor.

In anul 1950 a fost la noi în țară academicianul Constantin Mihailovici Bîkov, unul dintre cei mai cunoscuți elevi ai marelui fiziolog Ivan Petrovici Pavlov. S-a întîmplat că tocmai atunci se inaugura Institutul de neurologie „I. P. Pavlov" al Academiei Republicii Populare Romîne, iar academicianul Bîkov a asistat la festivitatea inaugurării. In zilele acelea am avut prilejul să stau mult de vorbă cu dînsul și el ne-a dat tuturor, întregului colectiv care pleca la un lucru greu, multe sfaturi folositoare, atît în ceea ce privește tematica de cercetare a problemelor, cît și metodele cele mai potrivite pentru rezolvarea lor. Academicianul Bîkov nu vorbește mult, dar reușește să fie foarte aproape de oameni. Ascultă cu multă atenție ce-i spui, cîntărește cele auzite și își spune părerea cu toată sinceritatea și cu întreaga autoritate a unui mare om de știință. L-am mai întîlnit apoi de două ori la Leningrad, în institutul pe care-l conduce — Institutul de fiziologie „I. P. Pavlov" al Academiei de Științe — în anii 1952 și 1955. De fiecare dată, tot atît de atent, tot atît de binevoitor, totdeauna gata să te ajute, totdeauna gata să-ți arate cu amănuntul ceea ce se lucrează în Institutul condus de el. L-am văzut înconjurat de stima și dragostea tuturor fiziologilor din Uniunea Sovietică și din străinătate la Congresul unional al fiziologilor și biochimiștilor care s-a ținut în 1955 la Kiev. Academicianul Bîkov este una dintre marile figuri ale științei contemporane. In luna ianuarie a acestui an, cînd a împlinit vîrsta de 70 de ani, fiziologii din întreaga lume i-au dedicat, drept omagiu, un volum de lucrări tipărite cu această ocazie.

In iarna anului 1952, țara noastră a primit vizita a doi mari medici din Uniunea Sovietică — prof. Miasnikov și prof. Cernigovski, amîndoi membri ai Academiei de Științe Medicale din U.R.S.S. Pe amîndoi îi cunoscusem cu un an înainte, la Moscova și Leningrad, în cursul călătoriei de studii pe care o făcusem atunci. Profesorul Miasnikov este conducătorul Institutului de terapeutică al Academiei de Științe Medicale din Uniunea Sovietică, iar profesorul Cernigovski conduce o secție a Institutului de fiziologie al Academiei de Științe din Leningrad. Amîndoi au stat mai multe zile în institutul nostru de neurologie. Au cercetat cu amănunțime ceea ce se lucrează, au stat de vorbă cu fiecare colaborator, foarte mult chiar cu cei tineri. Pot să spun că în unele zile au lucrat mult, cu seriozitate, făcînd aprecieri asupra muncii noastre. Am admirat seriozitatea și competența cu care făceau acest lucru și aș putea spune că aceasta este o caracteristică generală a oamenilor de știință sovietici.

Ne-au încurajat în muncă, ne-au ajutat s-o îmbogățim. Pe profesorul Cernigovski — om cu mare prestigiu științific în lumea întreagă, datorită lucrărilor sale fundamentale în domeniul neurofiziologiei — l-am revăzut anul trecut în Uniunea Sovietică, tot atît de cald, de afectuos.

Dintre marii învățați ai Uniunii Sovietice am mai cunoscut pe academicianul Palladin, conducătorul Institutului de biochimie al Academiei de Științe Ucrainene, din Kiev. L-am văzut prima oară la Con-

(Continuare în pag. 3-a)

Felicitări - echipei C.C.A.

Echipei de fotbal C.C.A.
Lutton (Anglia)

Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport de pe lîngă Consiliul de Miniștri al R.P.R. vă felicită călduros pentru rezultatele obținute în întîlnirile prietenești de fotbal susținute în Anglia. Știrea victoriei voastre asupra redutabilei echipe Lutton Town a fost primită cu multă bucurie de iubitorii de sport din patria noastră.

Vă dorim, dragi tovarăși, noi succese.

Președintele C.C.F.S.
MANOLE BODNARAȘ

Muncile din campania de toamnă hotărăsc soarta viitoarei recolte

La Tigveni însămînțările au fost terminate

De cîteva luni, cerul nu se mai îndurase să arunce peste ogoarele Tigvenilor nici un strop de ploaie. Pămîntul humos se făcuse tare ca scîndura, numai miriștile arate și ele tot în secetă se fărîmaseră. Vara se terminase, începea o toamnă fierbinte apăsătoare. Arar, în cîte o seară, se rostogoleau dinspre Cumpăna vălătuci de nori întunecați ce treceau pierzîndu-se departe, spre miazăzi. Bolta rămînea din nou senină, mereu senină.

Doi oameni

Pe șoseaua ce saltă șerpuind peste dealul Momăii, mergeau cu pasul întins doi oameni. Unul cu părul albit și sprîncene stufoase, celălalt, un tînăr uscățiv, repezit, cu gluma gata oricînd pe buze. Primul, comunistul Nistor Bucătaru, secretarul organizației de partid, celălalt, Aurel Dumitrescu, secretarul organizației U.T.M. Desigur, nimeni n-ar fi bănuit pentru ce înfruntă acești doi oameni arșița, cale de atîția kilometri pînă la Curtea de Argeș. Numai tînărul inginer al secției agricole raionale i-a primit zîmbind, ca pe două cunoștințe vechi.

— Ei, v-ați hotărît?

— Da, tovarășe inginer — răspunse bătrînul, cu vorbă domoală. Numai că n-o să fie prea ușor. Oamenii nu sînt învățați să semene imediat ce taie porumbul. Așteaptă mai întîi ploile.

— Noi nu mai putem aștepta ploile — îi luă băiatul vorba din gură. La noi cînd încep, nu mai stau. Trebuie să semănăm înainte, altfel pățim ca anul trecut.

— Are dreptate — îi întări inginerul spusele. Mai ales după secetă, ploile nu se mai opresc în regiunea noastră. Pămîntul este humos, se umple de apă și e imposibil să mai ari. Insă imediat după cules, pămîntul, umbrit puțin pînă acum, se poate ara. Ce ziceți, o să putem reuși cu oamenii?

Incepe munca

Avusese dreptate Nistor Bucătaru. Oamenilor nu le ardea de cules. Campania trebuia însă începută cu orice preț cît mai repede, altfel la anul n-o să aibă grîu. Comuniștii știau asta și se bazau mult pe sprijinul tinerilor și al deputaților. Utemiștii au ținut o adunare scurtă, entuziastă. S-o hotărît ca a doua zi să meargă cu toții la cules, iar seara să se ducă din casă în casă, să lămurească pe oameni să iasă la cîmp; totodată, cu sprijinul învățătorului Nicolae Luțic să înjghebe o brigadă artistică de agitație.

După o consfătuire destul de lungă, și deputații și-au fixat sarcinile.

Nistor Bucătaru era pretutindeni. El însuflețea oamenii, le sădea încrederea în izbîndă. Și munca a început. Pe drumuri se auzea scîrțîitul carelor, în lanuri geamătul uscat al știuleților smulși. Secretarul sfatului, tînărul Ion Pleșiță, umbla neobosit. Ba îl vedeai strigînd prin vreo ogradă, ba rătăcind printre șirurile de căruțe ce se întorceau de la cîmp.

Tinerii se împărțiseră în grupuri și treceau de la unii la alții, ajutîndu-se. Era o plăcere să-i vezi, plini de neastîmpăr și veselie, cum culcau la pămînt porumbul. Aurel Dumitrescu dăduse drumul la toate glumele ce le ținuse de atîta timp. Toma Minciună îi ținea hangul.

In prima duminică, la cămin a fost un rîs de pomină. Era mai mare hazul să-l vezi pe Vasile Ciurea făcînd fețe, fețe. Soția lui, Ana, e deputată și fiindcă bărbatul nu voise să iasă la cîmp, începuse culesul singură. Și cît

VASILE TINCU

(Continuare în pag 2-a)

O treabă făcută doar pe jumătate

(De la corespondentul nostru).

Dacă se pot spune lucruri bune despre gospodăria agricolă colectivă „Flamura Roșie" din comuna Șoldanu, raionul Oltenița, în ceea ce privește predarea cotelor către stat, nu se poate afirma același lucru și despre situația însămînțărilor.

In această privință, colectiviștii nu stau prea bine. Din cele 544 hectare ale colectivei, 190 trebuiau să fie însămînțate cu grîu și orz în această toamnă. Dar, pînă acum, abia jumătate din această suprafață a fost însămînțată.

Brigada de tractoriști de la S.M.T.-Budești, condusă de Constantin Dicu, care lucrează pămîntul colectiviștilor, a fost nevoită ca acum cîteva zile să plece să are în altă comună din cauză că pe o bună parte din terenul colectivei încă nu era recoltat porumbul.

E de datoria colectiviștilor acum, cînd au mai rămas doar cîteva zile din timpul optim pentru însămînțări, să ia măsuri urgente în vederea pregătirii terenului pentru arături. Utemiștii trebuie să sprijine și ei din plin această acțiune, grăbind prin munca lor terminarea la timp a însămînțărilor.

TREI PETROLIȘTI

Eroul principal, comunistul Stelian Dobra, stînd de vorbă cu o parte dintre băieții săi.

(Urmare din pag. 1-a)

Am început să-i arăt sectorul de muncă, ce avem de făcut, să-i prezint pe membrii brigăzii. Băiatul se dovedi foarte inimos. După vreo trei săptămîni a trecut la schimb. In sectorul nostru se afla un parc tare dezorganizat. L-am pus pe Ilie să facă ordine aici. Am rămas mulțumit. O primă însărcinare fusese îndeplinită. Mai greu a mers cu oamenii. Erau unii, ca Anghel Nicolae, Mihail Mogoșan și Ion Mustață, care-l luau în derîdere cînd îl vedeau. Imi părea rău că băiatul suferă din pricina acestora.

— Ce era să fac? Să stau de vorbă cu împricinații? Nu rezolvam conflictul. L-am ajutat pe Ilie să se impună pe o cale mai trainică: prin muncă și capacitatea sa. Și el mi-a depășit așteptările. Sub ochii mei s-a petrecut un fapt care m-a bucurat mult. Mustață, omul care l-a întrebat pe Ilie: „Cine ești tu să mă controlezi pe mine?" — cînd l-a văzut prima oară la parc, a venit la tînărul ajutor de brigadier să se sfătuiască:

— Tovarășe Ilie, știi ce-i cu „104"?

— Ce să fie? Stă.

— Stă, stă, dar de ce?

— Păi spune dumneata dacă știi.

— A fost înțepenit un șabăr în capul de erupție. Nu putem s-o redăm producției?

Eu aveam ceva de lucru, dar nu-mi scăpă nimic din discuția lor. Credeam că Ilie se va grăbi cu răspunsul. Dar nu a fost așa. După ce stătu un timp pe gînduri, răspunse doar atît:

— Să vedem ce-i cu ea și ce putem face".

In schimb, după cîteva zile conducerea secției a primit o propunere documentată din partea ajutorului de brigadier. Iar acum sonda e în producție. Zilnic cercetăm împreună ce e de făcut. Ascult propunerile lui și mă minunez: să fie puștiul ăsta cel care mă pusese pe gînduri?

MECANICUL DE SCHIMB

Cu cîtva timp în urmă, în raza sectorului nostru s-a spart o conductă de gaze. M-am repezit la locul cu pricina. Gazele ce năvăleau prin spărtura puteau greu, ca o ceață, pe o bună întindere de teren. Dintr-o privire mi-am dat seama ce ar putea ieși de aici. Conducta se afla lîngă linia ferată. Putea să treacă vreun tren și atunci... Trebuia să intervenim imediat!

In timp ce mă gîndeam ce s-ar putea face, văzui un tînăr înalt și voinic, venind în fugă cu o găleată în mînă. Era mecanicul de schimb al brigăzii noastre, Niculae Leașu. Cu grijă, dar destul de repede, el începu să evacueze apa din groapa în dreptul căreia se produsese spărtura. Apoi băiatul coborî ușurel, înarmat cu cîteva scule. Era pericol să se producă scîntei prin ciocnirea a două metale. O singură scînteie și Leașu ar fi sărit în aer. Dar el n-a stat pe gînduri. Trebuia oprită ieșirea gazelor chiar pînă ce vor sosi cei în drept să o facă. I-am dat ajutor tînărului mecanic. Destul de repede a acoperit spărtura. Era însă tot una de nămol. Doar dinții îi mai luceau. Și, ca și cum nu s-ar fi întîmplat nimic neobișnuit, ne spuse simplu:

— Făcurăm și treaba asta. Să vedem ce mai e prin sector.

S-a schimbat și a pornit să-și facă turul pe la sonde.

Pe Leașu îl întîlnesc mereu pe teren. Controlează cu grijă „articulațiile" instalațiilor, aleargă la chemările sondorilor. Au fost cazuri cînd, în ultima clipă, el a salvat de la prăbușire unități de pompaj. I se pare ceva firesc. Poate are dreptate.

★

Am plecat tîrziu din schela Tîrgoviște. Tot drumul mi-a stăruit în minte figura povestitorului, brigadierul comunist Stelian Dobra. Omul acesta înalt, voinic, plin de vigoare față de vîrsta pe care i-o trădează tîmplele brumării, mi-a povestit cu vocea emoționată despre cei trei băieți. Un singur lucru a uitat să spună: că el i-a crescut și i-a transformat sub ochii săi plini de grijă părintească.

VESTITORI AI NOULUI

Exemplul bătrînului miner

De bună seamă că multora le este cunoscut numele bătrînului miner Mihai Ștefan de la mina „Vulcan". Pentru minerii din Valea Jiului e o cinste să lucreze cu el în abataj. Deși numără peste 60 de ani, el lucrează totuși în mină cu aceeași forță ca și cei mai tineri mineri. Se vor întreba poate cititorii: „Dar Mihai Ștefan nu a fost pensionat? De ce mai lucrează?"

Bătrînul miner îndrăgește munca sa și nu se poate lipsi de ea. Măiestria lui în mineri e cunoscută la fel ca și realizările pe care le obține în fiecare lună. Despre cei care au învățat meseria de miner de la Mihai Ștefan — și este bine să pomenim pe Nicoara Alexandru sau pe Cazun Petre — se afirmă cu încredere: „apoi aceștia-s mineri, nu glumă!"

Despre iscusința lui Mihai Ștefan de a smulge din pîntecele pămîntului o bogăție de preț a țării noastre — cărbunele — au aflat și elevii Alexandru Tokai, Gheorghe Popescu, Gheorghe Chiriță și alții de la Școala de mineri din Vulcan. Le-au vorbit despre faptele bătrînului miner maiștrii Pavel Bolta și Emeric Ciki.

Și lor le place meseria — aceasta de miner și vor cu tot dinadinsul să urmeze îndeaproape exemplul bătrînului miner Mihai Ștefan

Corespondent
ANTONIA STROE

Brigăzi fruntașe

Tinerii de la mina Lupeni care lucrează în abatajele frontale ale sectorului 4 B s-au adunat acum cîteva zile în sala clubului pentru ca să poarte discuții despre felul cum vor îndeplini angajamentul pe care și l-au luat în cinstea zilei de 7 Noiembrie, să dea peste plan 1200 tone cărbune. Această consfătuire a fost organizată de către comitetul U.T.M. pe întreaga mină și pentru reușita ei au fost invitați să participe tehnicienii și inginerii sectorului 4 B. Printre cei care au luat cuvîntul a fost și șeful brigăzii de tineret Ion Scheau. El a arătat, că tinerii din brigadă dau în fiecare zi cîte 40 tone cărbune peste plan, îndeplinindu-și astfel sarcinile de producție cu 186 la sută. Ion Scheau a subliniat că aceste succese se datoresc în cea mai mare parte faptului că tinerii mineri din brigada sa aplică metoda cunoscută sub numele „Ziua și fîșia".

Brigăzile conduse de Ion Doboi și Ștefan Demeter nu sînt singurele brigăzi fruntașe la mina Lupeni. Se poate aminti tot atît de bine și despre brigăzile lui Emil Costoș sau a lui Lucaci Andrei.

Pentru detalii, vizitați mina Lupeni și ascultați ce spune tînărul inginer Ovidiu Dula, unul dintre entuziaștii întrecerii socialiste care poate relata mai amplu despre acest „curent" care s-a creat prin folosirea în abatajele frontale a acestei metode „Ziua și fîșia", și nu uitați să stați de vorbă și cu tinerii mineri fruntași Tiberiu Silvestru, Ion Cojoceanu, Vasile Ștefănache sau Grigore Cherecheș. Ei nu sînt singurii. La fel ca ei sînt zeci și sute de mineri.

Corespondent
PAULA PREZARIȚU

La Tigveni însămînțările au fost terminate

(Urmare din pag. 1-a)

de mîndri se simțeau fruntașii: Ion Duică, Alexandru Tone și Nicolae Petrescu, care terminaseră de cules porumbul și chiar însămînțaseră o parte din grîu.

Oamenii uitaseră parcă de secetă. Cum serile erau senine, au început frumoasele, neuitatele clăci de toamnă. Cîte amintiri nu sădesc ele în sufletul omului crescut la țară...

Tigvenii culegeau de zor porumbul și plugurile începuseră să taie pămîntul. Numai Nistor Bucătaru umbla trist, tocmai el care trebuia să fie vesel. In cîteva zile fusese culese 800 hectare, se însămînțaseră peste 60. Bătălia pornită se desfășura cu succes, totuși bătrînul era trist.

Intre tată și fiu

Puțini știau necazul lui Nistor Bucătaru. Avea un fiu, tînăr, însurat de curînd, dar care nu semăna cu tatăl. La această acțiune nu luase parte, ba mai mult, nici la cules nu prea s-a grăbit să iasă. Intr-o dimineață, s-a pomenit cu taică-său că intră în ogradă, merge și înjugă boii și dă să iasă pe poartă. Băiatul i-a ieșit înainte.

— Ai nevoie de căruță, tată?

Bătrînul comunist l-a privit pe sub sprîncenele stufoase, arzîndu-l cu privirile.

— Nu, băiete. Dar tu ești... bătrîn și m-am gîndit să-ți culeg eu porumbul.

Ploaia

Porumbul fusese adunat, clăcile erau pe terminate, știuleții desfăcuți își luaseră locul în porumbare, iar cocenii pe lîngă casele gospodarilor. Grîul fusese însămînțat mai mult de jumătate. Oamenii se grăbeau. căci dinspre Cîmpina norii se rostogoleau tot mai amenințători. Intr-o noapte s-a dezlănțuit. La început s-a pornit cîte o răpăială fugare, apoi s-a așternut o ploaie domoală rece care, nu mai voia să se termine. Nistor Bucătaru și Aurel Dumitrescu au început să bată iarăși drumul la raion.

— Ce facem, tovarășe inginer, iar a-nceput necazul.

— Nu-i nimic — i-a liniștit acesta zîmbind. Totul e să nu ne lăsăm. Cum s-o opri, să se semene pe locurile mai zvîntate, pe coaste, apoi pe luncă. Asta însă repede, pînă nu începe iar.

De la raion s-au întors patru: ei doi, Constantin Florescu — instructor de partid — și Laiță Gheorghe — instructor U.T.M. Au început din nou să meargă pe la cei care mai aveau de semănat, să le explice. Ploaia însă nu mai înceta.

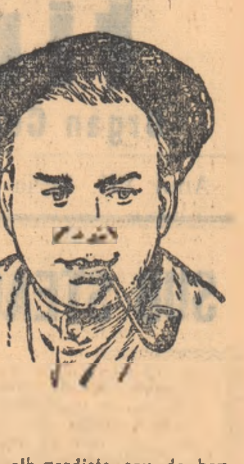
După o noapte cețoasă, cu ploaie măruntă și monotonă, oamenii s-au pomenit dimineața cu ferestrele luminate de soare. Pămîntul parcă plîngea și zîmbea acum printre lacrimi. Plugurile au ieșit din nou la cîmp, așa cum spusese inginerul — mai întîi pe costișe, apoi pe luncă. Tinerii se împărțiseră în grupulețe dînd ajutor pretutindeni. In două zile, în luptă cu pămîntul ud, aproape imposibil de arat, au fost semănate ultimele hectare. Bătălia era cîștigată. Ploaia putea să vină.

★

Acum peste Tigveni se întinde plumburiu, cerul toamnei. Oamenii se întîlnesc, își dau binețe și merg la treburile lor. Pare că nimic deosebit nu s-a întîmplat aici. Pentru ochiul călătorului străin spun poate prea puține lucruri slovele stîngace scrise pe o hîrtie proaspăt agățată la gazeta de perete: *„Tovarăși, comuna noastră a terminat însămînțările de toamnă. Azi 17 octombrie 1956"*.

15 ani de la moartea lui A. GAIDAR

PRIETENUL COPIILOR

Un scriitor care știe să le vorbească copiilor — fără emfază și fără tonul condescendent folosit de obicei de oamenii în vîrstă față de cei mici — despre cea mai neobișnuită dintre epocile pe care le-a cunoscut istoria. Un prieten mai mare, care se pricepe să istorisească simplu, dar atît de pasionant încît l-ai asculta mereu — acesta e pentru tinerii săi cititori Arkadi Gaidar, ostașul roșu, comandant de regiment în războiul civil la vîrsta cînd alții de-abia terminau școala, omul a cărui viață s-a încheiat la 37 de ani, tot cu arma în mînă, de data aceasta într-un detașament de partizani în marele război împotriva fascismului.

O viață foarte scurtă, plină de tensiunea luptelor și totuși o operă de reală măiestrie într-un domeniu atît de complicat ca cel al literaturii pentru cei mici. E uimitoare la scriitorul acesta, cu o adolescență atît de zbuciumată — Gaidar a plecat pe front la 14 ani, ca voluntar în Armata Roșie — prospețimea, firescul cu care poposește în lumea copiilor, lume pe care i-o simți apropiată, cunoscută pînă în cele mai mici amănunte. Nu se poate să citești *„Ceașca albastră"* și să nu te molipsești de bucuria de a trăi care se desprinde din această fermecătoare povestire; dar mai ales fără să-l invidiezi pe scriitorul căruia asprimea vieții nu i-a răpit capacitatea rară de a privi lumea înconjurătoare cu ochii plini de neastîmpăr, avizi de noi și noi priveliști ai copilului, ochi care descoperă minuni în cele mai simple lucruri și transformă un drum de cîteva ore într-o călătorie pasionantă. Nu se poate să nu te captiveze gingășia și umorul cu care istorisește Gaidar pățaniile celor doi „complici" — tatăl care are aproape patruzeci de ani și micuța Svetlana, hotărîți să plece *„încotro or vedea cu ochii"* fiindcă mama i-a bănuit pe nedrept că ar fi spart ceașca albastră...

Dar meritul lui Gaidar nu se reduce numai la înțelegerea plină de sensibilitate a psihologiei copiilor. El a reușit, ca nimeni altul, să introducă în cărțile pentru cei mici marile probleme ale vremii sale, atmosfera vremii, nu în chip de „actualizare", nu ca simplu decor pentru scene obișnuite din viața copiilor. Majoritatea povestirilor lui Gaidar sînt — s-ar putea spune — povestiri despre copii și despre revoluție sau mai exact despre copiii din timpul revoluției și din anii care l-au urmat.

Băiețandrii din „R.V.S.", din „Școala" etc. trăiesc evenimentele revoluționare, iau parte la ele, viața lor nu poate fi despărțită de clocotul acestor ani. Micul Dimka se joacă singur de-a războiul închipuindu-se cînd în fruntea ostașilor roșii (atunci discursul lui către „prizonieri" sună astfel: **„— Impotriva cui luptați? Impotriva fraților voștri muncitori și țărani?"**) cînd comandant alb (**„— V-a venit gust să faceți comună? V-a venit gust de libertate? Impotriva puterii legale?..."**) Și tot atît de firesc Dimka și prietenul lui, Jigan, maturizați, oarecum de răspunderea lor salvează viața unui comandant roșu rănit. In situația complicată în care regiuni întregi sînt cucerite, părăsite și recucerite pe rînd de Armata Roșie, de unități alb-gardiste sau de bandele „verzi" copiii iau totuși poziție hotărîtă pentru roșii, firește nu datorită unei înțelegeri politice profunde, ci mai curînd dintr-un instinct care-i îndrumă fără greș spre bolșevici — „ai noștri" — adică apărătorii săracilor. Fără urmă de didacticism, Gaidar izbutește să transmită cititorilor lui romantismul luptei pentru socialism, să le trezească respectul și admirația pentru înaintașii lor, dintre care mulți și-au jertfit viața, să educe în ei mîndria de om sovietic. Exemplul binecunoscut al povestirii despre Timur și prietenii lui, e cea mai bună mărturie cu privire la forța educativă a cărților lui Gaidar.

Fără îndoială că în povestirile acestui minunat scriitor, copiii simt și prețuiesc adevărul vieții, pe care el nu l-a ocolit nicicînd. Credința lui Gaidar în cauza pentru care a luptat, în triumful ei, era prea puternică și el le-a vorbit întotdeauna deschis tinerilor săi cititori, fără să se teamă că aceasta ar putea dăuna unor minți fragede, fără a încerca să îndulcească realitățile zugrăvite. Tocmai în aceasta constă optimismul lui Arkadi Gaidar (care se dovedește astfel și un excelent pedagog). Se poate spune fără exagerare că el îi pregătește pe copii pentru viață, arătîndu-le fără să șovăie și laturile ei dureroase — cum e, de pildă, istoria băiatului din „Soarta toboșarului" și a tatălui său învățîndu-i să înțeleagă prețul greu al izbînzilor. E singura cale pe care scriitorii pentru copii pot contribui într-adevăr la formarea omului nou.

Se împlinesc 15 ani de cînd Gaidar a pierit eroic apărîndu-și patria. Povestirile lui nu și-au pierdut însă actualitatea și noi generații de copii — din țara sa și de peste hotare — învață să fie oameni adevărați din paginile în care pulsează inima generoasă a scriitorului revoluționar.

FELICIA DAN

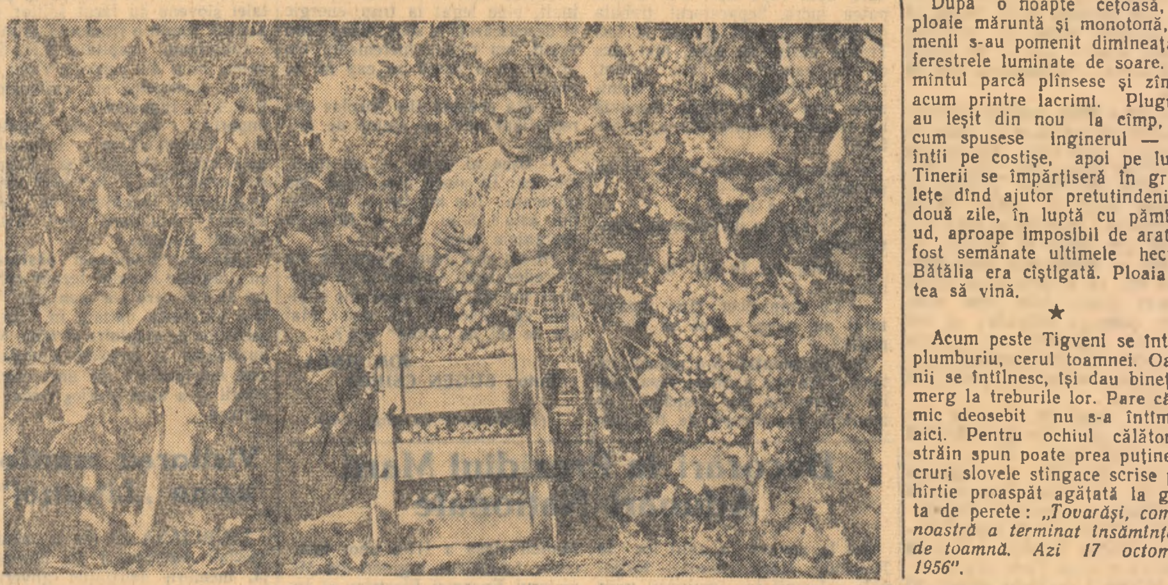
Săptămîna economiei

Anul acesta între 23-30 noiembrie, se va desfășura în întreaga țară „Săptămîna economiei".

Cu acest prilej, casele de economii, cu sprijinul sindicatelor, Organizațiilor U.T.M., sfaturilor populare etc. vor organiza în întreprinderi, instituții, cămine culturale etc. conferințe și convorbiri pe grupe și de la om la om. In școli se vor organiza cu elevii cursuri de compuneri pe tema economisirii.

Direcția Generală a Caselor de Economii și Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor au editat afișe, prospecte, broșuri, cărți poștale, plicuri și timbre speciale.

Cu prilejul „Săptămînii economiei" s-au inițiat întreceri între unitățile C.E.C.

UN CIORCHINE NEOBIȘNUIT

Maistrul viticol Nicolae Costea din brigada I-a de la G.A.S.-Ostrova, raionul Băneasa, regiunea Constanța a obținut anul acesta, prin aplicarea unor metode înaintate, struguri de masă de o calitate superioară. Un singur ciorchine de strugure din cultura obținută de el, soiul „Afuz-ali", cîntărește pînă la 3 kg.

In fotografie: muncitoarea Ioana Șerban, culegînd struguri din această bogată recoltă.

Foto: AGERPRES

INTERESE care coincid

Există în minunata nuvelă „Uzina vie" a lui Alexandru Sahia, un moment impresionant. Bozan, un muncitor însetat de creație, îndrăgostit de meseria lui, cade victimă unui accident grav. Podul rulant pe care lucra se prăbușește din cauza șubrezeniei. Lui Bozan i se amputează piciorul. Ii trebuie un picior de lemn. El merge la direcțiune și revendică un ajutor. Infundat comod într-un fotoliu, scuturînd absent scrumul țigării, directorul general îi mormăie cinic în nas: „Fabrica nu poate da și picioare".

Mi-au venit în minte toate acestea, în timp ce vizitam unul din căminele pentru muncitoare ale uzinelor textile „7 Noiembrie" din Capitală. Camere mari, luminoase, sclipind de curățenie, bine mobilate.

De la cinicul: „Fabrica nu poate da și picioare", la căminul confortabil al textilistelor bucureștene se deslușește tocmai drumul de la vechea întreprindere capitalistă la întreprinderea socialistă de astăzi, de la uzina capitalistă de stors sudoarea muncitorilor, la uzina socialistă, — izvor de bunăstare a celor ce muncesc în ea.

Uzina la care lucra Bozan era o temniță fără gratii Bozan și ceilalți muncitori își istoveau vlaga și sănătatea pentru ca un pumn de capitaliști să se îmbuibeze și să huzurească Uzina „7 Noiembrie" este o rotiță din marea industrie a patriei noastre — izvor al bunăstării a întregului nostru popor muncitor. Textilistele ca și ceilalți muncitori din întreprinderile noastre lucrează pentru satisfacerea nevoilor lor crescînde, pentru ei înșiși, pentru viața îmbelșugată a tuturor oamenilor muncii.

Deși m-am dus pe teren pentru cu totul altceva, trebuie să mărturisesc că vizitarea căminului textilistelor mi-a sugerat să vorbesc despre legătura dintre interesele întreprinderii și interesele colectivului care lucrează în ea. Și pentru că ideea aceasta mi-a fost sugerată de vizitarea căminului uzinelor „7 Noiembrie" nu mi-a venit greu să aleg întreprinderea spre care să mă îndrept.

Am intrat pe poarta uzinelor „7 Noiembrie" și am făcut întîi cunoștință cu un fapt divers, foarte semnificativ.

CRITICA UTEMISTEI SANDU VIORICA

Faptul s-a petrecut nu de mult. Tinerele țesătoare Băjenaru Maria și Băjenaru Constanța lipsiseră nemotivat de la lucru în cîteva rînduri. Utemista Sandu Viorica, tovarășa lor de muncă, era profund indignată: „din cauza lor suferă producția și uzina noastră"! Viorica a cerut să se discute temeinic în adunarea generală U.T.M. cazul celor două tinere țesătoare nedisciplinate. Utemiștii le-au criticat aspru pe Băjenaru Maria și Băjenaru Constanța, iar acestea au lichidat cu indisciplina Asemeni lui Sandu Viorica sînt cei mai mulți dintre tinerii de la „7 Noiembrie": plini de atașament față de uzină, gata să facă totul pentru bunul mers al întreprinderii. Am putea vorbi aici și despre brigăzile de tineret de la filatură care au inițiat deunăzi o largă acțiune pentru economisirea materialelor și curățenia mașinilor și despre tineri inovatori ca Ciuc Leonard și Polifron Maria care se frămîntă să mărească randamentul mașinilor, să îmbunătățească producția întreprinderii

Desigur, fapte ca acestea puteam găsi multe și la „7 Noiembrie" și la celelalte întreprinderi ale noastre. Inainte vreme, pe timpul cînd domneau satrapii lui „fabrica nu-ți poate da și picioare", muncitorii exploatați n-aveau nici un interes să se zbată pentru bunul mers al întreprinderii fiindcă oricum din asta nu cîștigau decît patronii. Acum, avutul statului este avutul întregului popor muncitor, baza bunei stări a fiecăruia dintre noi. Și cu cît fiecare muncitor pune mai mult suflet pentru bunul mers al întreprinderii — bun al întregului popor — cu atît se bucură de mai însemnate avantaje pe drumul bunei stări.

Astea sînt lucruri înțelese de cei mai mulți tineri din uzinele și fabricile noastre. Dar mai sînt unii care nu înțeleg prea bine legătura dintre interesul lor personal și interesul întreprinderii, care dăunează prin atitudinea lor, prin comportarea lor proastă intereselor întreprinderii. Acești tineri nu-și dau seama că lovesc în propriile lor interese. Unii dintre ei fac poate sport pe terenurile amenajate de întreprinderea unde lucrează. Alții locuiesc poate în căminele întreprinderii. S-au gîndit ei oare, de unde, din ce fonduri s-au amenajat toate acestea?

O MICĂ INCURSIUNE IN ECONOMIA INTREPRINDERII

După cum se știe, în întreprinderile noastre există gospodărire socialistă. Gospodărirea socialistă presupune că întreprinderea are cu atît mai mari posibilități să acorde stimulente materiale celor ce muncesc cu cît ea obține rezultate mai bune în producție, în ridicarea rentabilității, în sporirea beneficiilor.

Depășirea planului pe lîngă că asigură statului resurse bănești necesare avîntului economiei, creează în întreprinderi posibilitatea de a se înfăptui o serie de măsuri social-culturale. Mijlocul principal de mărire a rentabilității întreprinderii, de realizare a cît mai multe beneficii este ridicarea productivității muncii și scăderea prețului de cost al produselor.

Ce se întîmplă cu acest beneficiu? O parte se varsă la bugetul statului sub formă de cote-părți din beneficiu conform sarcinilor de plan stabilite. Cealaltă parte se împarte în fond destinat lărgirii producției în întreprinderea sau ramura respectivă și în fond al directorului destinat unei continue îmbunătățiri a condițiilor social-culturale ale salariaților. Fondul directorului e cu atît mai mare cu cît crește rentabilitatea întreprinderii, cu cît prețul de cost e mai redus. Pentru formarea fondului directorului se prevede că este necesar ca întreprinderea să îndeplinească planul de producție la volumul și sortimentele stabilite de organele tutelare. De asemenea este necesar să se îndeplinească sarcina planificată de reducere a prețului de cost. Proporțiile fondului directorului nu depind însă numai de îndeplinirea planului. Pentru a mări cointeresarea colectivului în depășirea planului, guvernul a stabilit ca din beneficiile realizate peste plan o cotă-parte între 10—50 la sută să intre în fondul directorului.

Fondul directorului este destinat să contribuie și el la ridicarea nivelului de trai al muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor. El este folosit pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale salariaților, prin construirea, amenajarea și repararea locuințelor muncitorești ale întreprinderilor, cluburilor, creșelor, grădinițelor de copii, taberelor pentru copiii salariaților, căminelor de lucrători, caselor de odihnă, sanatoriilor de noapte, cantinelor și acoperirea cheltuielilor de regie la cantine, pentru dezvoltarea cantinelor și gospodăriilor anexe, pentru lucrări de protecția muncii, pentru excursii și recreații, pentru procurarea de cărți, broșuri și reviste cu caracter cultural, pentru ajutoare individuale acordate salariaților întreprinderii care nu sînt reglementate pe altă cale legală. In baza aprobării Ministerului tutelar întreprinderile pot realiza și în comun din fondul directorului case de locuit, proprietate a întreprinderilor, cluburi, case de odihnă, creșe etc. Fondul directorial servește de asemenea și la recompensarea muncitorilor prin prime.

Așadar, alături de sistemul de salarizare după cantitatea și calitatea muncii, alături de fondurile de asigurări sociale, fondul directorului are menirea de a contribui la îmbunătățirea traiului oamenilor muncii. De aceea colectivele de oameni ai muncii din fiecare întreprindere au interesul ca să existe condițiile de formare a fondului directorului și ca acest fond să fie cît mai mare.

De munca fiecărui muncitor, tehnician sau funcționar depinde ca întreprinderea să obțină rezultate cît mai bune în producție și să poată face mereu mai mult pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale colectivului respectiv.

Despre acest lucru ne putem convinge din experiența oricărei întreprinderi. Să luăm, de pildă, uzinele textile „7 Noiembrie" din Capitală unde am poposit.

CIFRE ȘI DATE GRĂITOARE

Muncind cu hărnicie pentru bunul mers al producției, colectivul de la „7 Noiembrie" a făcut ca întreprinderea să dobîndească mereu succese, să-și îndeplinească mereu planul, să reducă prețul de cost al produselor, să-și mărească rentabilitatea.

In anul 1955 planul producției globale a fost îndeplinit în proporție de 107,8 la sută, sarcina reducerii prețului de cost a fost realizată în proporție de 102 la sută, sarcina ridicării productivității muncii s-a îndeplinit în proporție de 106 la sută, iar beneficiul a fost cu 7,9 la sută mai mare decît cel planificat. E lesne de înțeles că bunul mers al întreprinderii, obținerea de beneficii crescînde, peste plan, au făcut ca întreprinderea să dispună de fonduri apreciabile pentru realizări sociale în folosul colectivului. Actualmente fondul directorului se ridică la multe sute de mii de lei și desigur că cu asemenea sume se pot face multe lucruri folositoare pentru salariați. Pe lîngă căminul mai vechi al fabricii cu o capacitate de 120 de locuri s-a amenajat pentru muncitoare un cămin nou cu 104 locuri. Ambele cămine au fost dotate cu tot necesarul: șifoniere, paturi noi, plăpumi, 3 schimburi rufărie de pat etc. S-a amenajat un cămin modern de copii, care a fost înzestrat cu uniforme, jucării, tobogan, solar. S-a reamenajat creșa, care a fost dotată cu multă rufărie. In vara aceasta a fost organizată o colonie a copiilor salariaților, pe Valea Prahovei. A fost amenajat un sanatoriu de noapte cu 36 de paturi unde cei internați pentru fortificare se bucură de îngrijire medicală atentă și de un regim alimentar excelent (5 mese pe zi cu bucate speciale, conform prescripției medicale).

A fost mult mărită capacitatea cantinei (de la 200 persoane în 1954 la 700 persoane actualmente) și s-a amenajat o cantină și la unitatea B. a întreprinderii. Gospodăria anexă a fost lărgită și dotată cu tractor, semănătoare, secerătoare, moară cu ciocănele, crescătorie de porci și păsări. Drept urmare s-a îmbunătățit continuu masa la cantină și s-a venit adesea în ajutorul aprovizionării salariaților. (Astfel, numai în 1956 s-au vîndut muncitorilor foarte convenabil peste 150 de purcei). A fost mărită cu 16 dușuri capacitatea băii și a fost refăcută baia cu aburi de la unitatea B. Recent, a fost creată o bază sportivă a întreprinderii.

Toate aceste realizări au fost dobîndite prin munca colectivului, în folosul său, în folosul fiecăruia în parte.

O CHESTIUNE DE MARE INSEMNĂTATE

La capătul acestei incursiuni în economia întreprinderii, și în realitățile de la „7 Noiembrie" unora li se vor părea toate lucrurile expuse arhicunoscute. Dar expunerea acestor lucruri poate să-i ajute pe tinerii mai superficiali să devină conștienți de necesitatea de a milita pentru interesele întreprinderii, pentru bunul mers al producției întreprinderii. Ridicarea nivelului conștiinței tinerilor din fabrici și uzine, cultivarea atașamentului pentru întreprinderea unde lucrează și interesele acesteia — aceasta este o chestiune de mare însemnătate, o sarcină importantă a organizațiilor utemiste.

E necesar să se ducă o largă și serioasă muncă de lămurire în rîndurile tinerilor pentru ca fiecare tînăr să înțeleagă bine că interesele întreprinderii sînt și interesele sale, că bunul mers al întreprinderii înseamnă îmbunătățirea vieții sale. Organizațiile U.T.M. pot și trebuie ca prin organizarea de discuții și conferințe să-i ajute pe tineri să înțeleagă că îmbunătățirea condițiilor lor de muncă și trai (nu numai prin salariul cuvenit după muncă) e strîns legată de activitatea fiecăruia în parte și a întreprinderii în întregul ei.

Trebuie să li se explice tinerilor cum se formează beneficiile întreprinderii. Organizațiile U.T.M. pot mobiliza la asemenea acțiuni muncitorii vîrstnici care au lucrat în întreprinderea respectivă și pe vremea capitaliștilor pentru ca acești muncitori vîrstnici să povestească tinerilor unde mergeau beneficiile întreprinderii cînd patronii huzureau și-și ridicau palate iar de cantine, cămine, cluburi, creșe nici pomeneală nu era. Tinerilor trebuie de asemenea să li se explice rolul lor în mărirea rentabilității întreprinderii și în formarea fondului directorului. Ei trebuie atrași alături de întregul colectiv la inițierea și aplicarea măsurilor care să asigure realizarea și depășirea sarcinii de beneficii a întreprinderii. Ajutînd pe tineri activ, prin toate mijloacele și formele, să înțeleagă legătura dintre interesele personale și acele ale întreprinderii unde lucrează, organizațiile U.T.M., vor aduce o contribuție importantă la cointeresarea și stimularea tinerilor pentru creșterea și perfecționarea producției socialiste în vederea dezvoltării economiei noastre naționale și a ridicării nivelului de trai al poporului nostru muncitor.

EM. RUCAR

Un dar al utemiștilor

Cu cîteva săptămîni în urmă, la comitetul U.T.M. de la uzinele „Gh. Dimitrov" din Arad a sosit o scrisoare deosebită. Ea era adresată de pionierii de la Școala de 7 ani mixtă din comuna Șimand, raionul Criș, regiunea Oradea.

In ea se putea citi: „Noi, pionierii de la Școala de 7 ani din comuna Șimand, am vrea ca pe lîngă școală să înființăm un mic atelier de lăcătușerie și tîmplărie, pentru a ne obișnui de pe acum cu mînuirea sculelor, căci poate după terminarea școlii vom îmbrățișa și noi diferite meserii. In acest scop, rugăm pe utemiștii din uzina dumneavoastră să ne ajute, confecționînd din rezerve interne anumite scule, fără de care nu putem începe înjghebarea micului atelier".

Mai jos, au fost notate sculele de care aveau nevoie.

Comitetul U.T.M. al uzinei, fiind de acord să satisfacă cererea pionierilor, a încredințat această sarcină brigăzii nr. 10 din secția sculărie, al cărei responsabil este Dumitru Nadiu.

Tinerii sprijiniți de responsabilul brigăzii și de organizatorul grupei U.T.M., Gheorghe Bulzan, au lucrat cu dragoste, confecționînd — prin muncă voluntară — diferite scule ca: chernere, ace de trasat, dălți, ciocane, rame de fierăstrău etc., toate din rezerve interne. Cei care au contribuit în mai mare măsură la confecționarea sculelor au fost tinerii Gh. Bulzan, Dumitru Nadiu și Andrei Braun.

Zilele trecute sculele au fost predate pionierilor.

E un dar frumos, pe care-l va simți fiecare pionier și școlar prin însăși pregătirea pe care o va primi

Corespondent
CONSTANTIN MUSTAȚA

LUNA MARII PRIETENII

O soluție...

Clipe pline de emoție a prilejuit tinerilor de la G.A.S. Pojoreni, raionul Huși, întîlnirea pe care au avut-o cu delegația comsomolistă din R.S.S. Moldovenească. Comsomoliștii și tinerii din gospodărie și-au împărtășit unii altora impresii despre viața și munca lor rodnică. Intîlnirea a fost însă de prea scurtă durată. Ce s-ar putea face ca discuțiile să continue? Comsomolista Elena Nistreanu de la fabrica de tricotaje „Steaua Roșie" din Chișinău și tractoristul Virgil Volca au găsit pe dată soluția: iată-i în fotografie scriindu-și unul altuia adresele.

Sămînța prieteniei a găsit un nou prilej ca să încolțească.

I. AGHINEI
Corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Iași
Foto G. PAUL

Spectacole date de artiștii sovietici

Artiștii sovietici care se află în țara noastră cu prilejul manifestărilor consacrate Lunii prieteniei romîno-sovietice vor da în Capitală și în cîteva orașe din țară mai multe spectacole.

Dirijorul Arvid Iansons, artist emerit al R.S.S. Letone, laureat al Premiului Lenin, va dirija în sala Ateneului R.P.R. la pupitrul Orchestrei simfonice a Cinematografiei duminică 28 octombrie ora 11.

In ziua de 4 noiembrie Arvid Iansons va dirija Filarmonica din Timișoara, iar la 9 noiembrie Filarmonica din Iași.

Valentina Maximova, renumita soprană de coloratură, va cînta pe scena teatrului de Operă și Balet al R.P.R. în cadrul a două spectacole extraordinare. In primul spectacol, care va avea loc la 26 octombrie, Valentina Maximova va cînta în „Traviata", iar la 30 octombrie va avea ca partener în „Rigoletto" pe cunoscutul bariton Sandor Svéd de la Opera din Budapesta.

Spectacolele cu baletul „Fîntîna din Baccisarai" vor avea ca soliști în zilele de 9 și 11 noiembrie pe balerinii sovietici Liubov Voișnis și Anatolî Tokalo, soliști ai Teatrului de Operă și Balet „S. M. Kirov" din Leningrad. Balerinii sovietici vor mai dansa în „Fîntîna din Baccisarai" la Opera Maghiară din Cluj, în ziua de 3 noiembrie, și la Opera din Timișoara, în ziua de 20 octombrie.

Festivalul filmului sovietic

In ultima zi a Festivalului filmului sovietic, a fost prezentat la cinematograful Patria filmul „Ei au fost primii", o producție a studioului „Maxim Gorki" din Moscova.

Filmul, o frescă a marilor frămîntări din Rusia anului 1918, oglindește pe primul plan problema educației tineretului.

Filmul „Ei au fost primii" a fost turnat după scenariul tînărului scriitor sovietic Iurii Prițev și al lui Iurii Egorov, ultimul semnînd și regia filmului.

(Agerpres)

Intîlnirile mele cu oamenii sovietici

(Urmare din pag. 1-a)

gresul mondial al păcii, la Praga, în 1949, unde a fost în calitate de delegat al Uniunii Sovietice. Mai tîrziu, academicianul Palladin a vizitat țara noastră — prilej de reînnoire a cunoștinței mele cu dînsul — pentru ca în anul trecut să-l revăd la Kiev, în momentul cînd conducea lucrările Congresului unional al fiziologilor și biochimiștilor, în calitate de președinte. Este unul dintre cele mai autentice competențe în domeniul biochimiei din întreaga lume. Are lucrări fundamentale mai ales în biochimia creierului. La prima vedere, academicianul Palladin este unul dintre... E suficient însă să se înfiripe în vreo discuție în jurul problemei care-l pasionează, ca să-ți dai imediat seama că în dosul acestei aparențe se află un om frămîntat de găsirea adevărului, frămîntat de felul în care acest lucru poate fi făcut pe calea cea mai apropiată, un iubitor de oameni. Academicianul Palladin este unul dintre acei oameni mari de știință din Uniunea Sovietică, cum sînt mulți acolo, care au reușit să îmbine în chip fericit ocupațiile lor de cercetători în domeniul științei cu cele de slujitor al treburilor obștești. El poartă cu mîndrie, pe piept, insigna de deputat al Sovietului Suprem.

Pe profesorul Grașcenkov, membru al Academiei de Științe medicale din Uniunea Sovietică și membru corespondent al Academiei de Științe din Uniunea Sovietică, l-am cunoscut la Moscova, în clinica mare de neurologie de la Spitalul Botkin, pe care o conduce. După ce mi-a arătat în amănunțime clinica lui, mi-a vorbit de problemele pe care le studiază, a ascultat cu multă atenție realizările mele în cercetările întreprinse la Institutul nostru de neurologie, arătîndu-mi chiar unele lucrări ale sale. Toată această atitudine gravă, de interes pentru frămîntările științei, m-au impresionat deosebit. L-am revăzut apoi la Congresul de la Kiev, unde s-a oferit să-mi prezinte el lucrarea pe care o comunicam la acest congres și de care s-a preocupat îndeaproape. A crezut că ceva nu e bine lămurit în text, a venit să mă caute la hotel ca să lămurească lucrurile; în sfîrșit, era de o amabilitate rar întîlnită, manifestă o vizibilă dorință de a mă ajuta. In septembrie anul trecut am participat împreună cu Grașcenkov la Congresul internațional de neurologie de la Londra, unde el a fost șeful delegației sovietice. S-a bucurat acolo de stima tuturor participanților. Profesorul Grașcenkov vorbește foarte bine limba engleză. Era înconjurat de toată lumea, cooptat în Comitetul executiv al congresului, ale cărui ședințe le-a prezidat, a vorbit în numele delegației sovietice la banchetul dat de Lordul Primar al Londrei, a luat parte activă la discuțiile care au avut loc la o reuniune a Asociației de prietenie anglo-sovietică — dovezi grăitoare ale dragostei și largii prețuiri de care se bucură printre toți cei care-l cunosc.

Am vizitat Institutul de neurologie al Academiei de Științe din Uniunea Sovietică în două rînduri. Acolo am cunoscut pe conducătorul institutului, profesorul Konovalov, membru al Academiei de Științe din U.R.S.S. Pot să spun — și sînt mîndru de acest lucru — că între noi s-au stabilit legături foarte strînse. Am rămas continuu în corespondență cu profesorul Konovalov; ne trimitem unul altuia lucrările și de foarte multe ori aprecierile colegului meu de la Moscova au constituit pentru mine încurajări în munca ce-o depun. Profesorul Konovalov e un pasionat om de știință, prudent în aprecieri, în evaluarea rezultatelor, atît ale cercetătorilor lui cît și ale cercetătorilor altora. Vorbește încet, gîndește mult ceea ce spune.

Am cunoscut încă mulți oameni de știință sovietici ca, de pildă, pe profesorul Tescov la Congresul de la Varșovia, pe regretatul profesor Oserețki, la Bresta, și pe profesorul Snejnevski, redactorul revistei sovietice de neuropatologie și psihiatrie și alții oameni valoroși ai Uniunii Sovietice, care au contribuit la îmbogățirea experienței mele personale.

SUB STEAGUL PARTIDULUI

(Urmare din pag. 1-a)

nerație răspunde dragostei și încrederii partidului, participînd mereu mai activ, cu tot mai mult spirit de inițiativă la lupta poporului pentru construirea socialismului. Sub conducerea partidului, Uniunea Tineretului Muncitor — organizația revoluționară a tineretului nostru — aduce un aport mereu mai puternic în mobilizarea tinerilor la îndeplinirea sarcinilor trasate de partid.

A trecut puțin timp de la Congresul Uniunii Tineretului Muncitor. In acest timp, în organizațiile U.T.M., s-au dezbătut hotărîrile Congresului, s-a desfășurat munca de organizație pe baza noului statut al U.T.M., s-au obținut unele rezultate în aplicarea hotărîrilor Congresului.

Tinerii din industrie și-au intensificat eforturile lor în producție pentru îndeplinirea sarcinilor ce decurg din cel de al doilea cincinal. S-a dezvoltat în numeroase întreprinderi din țară inițiativa patriotică a utemiștilor de la uzinele „Progresul"-Brăila: „Să realizăm economii egale cu prețul de cost al unor importante produse finite". Astfel tinerii de la uzinele „Steagul Roșu" și „Ernst Thälmann"-Orașul Stalin, și cei de la „Combinatul Metalurgic"-Reșița vor realiza pînă la 7 Noiembrie economii echivalente cu prețul de cost a 6 autocamioane, 5 tractoare și respectiv 3 compresoare. A luat de asemenea extindere inițiativa tinerilor de la uzinele „Tudor Vladimirescu" din Capitală pentru ordine, organizare și atitudine civilizată în producție, inițiativa tinerească pentru cel mai curat și mai bine organizat loc de muncă. Sînt mereu mai bine susținute de tineri inițiativele muncitorilor vîrstnici cum ar fi ridicarea tuturor muncitorilor la nivelul celor fruntași, ridicarea schimbului de noapte la nivelul celor de zi etc.

La sate, utemiștii și întregul tineret participă cu însuflețire la lucrările agricole. Zeci și zeci de mii de tineri țărani muncitori lucrează acum spornic pentru buna desfășurare a campaniei agricole de toamnă. Merită toată lauda asemenea inițiative ca aceea a comitetului raional U.T.M. Rîmnicu Sărat care a organizat 18 echipe de tineri înzestrate cu cîte un trior, echipe care colindă raionul din sat în sat, chiar din gospodărie în gospodărie, oriunde e nevoie și împreună cu centrele comunale existente contribuie la asigurarea semințelor curățate și tratate, necesare pentru însămînțări.

Tineretul studios și-a întărit și el eforturile în învățătură. Inființarea asociațiilor studențești este menită să ducă la îmbunătățirea activității profesionale și obștești a studenților, la dezvoltarea unei atitudini pline de răspundere față de învățătură, la întărirea disciplinei în facultăți.

Cu eforturi sporite luptă utemiștii și ceilalți tineri, pentru însușirea învățăturii marxist-leniniste. Noul an de învățămînt politic U.T.M. a început să se desfășoare rodnic sub semnul luptei împotriva șablonului și a dogmatismului, pentru legarea propagandei marxist-leniniste de practică și de nevoile și preocupările specifice tineretului, folosindu-se metodele și formele cele mai tinerești, mai atrăgătoare și mai accesibile. Un important rol pozitiv în lărgirea orizontului tinerilor îl au cercurile nou înființate „Să ne cunoaștem patria" care antrenează tineretul la conferințe, lecții, discuții, excursii menite să ușureze cunoașterea frumuseților patriei, să cultive puternic în rîndurile tinerilor dragostea de patrie.

Dobîndind sub conducerea partidului realizări pe drumul îndeplinirii hotărîrilor Congresului al II-lea al U.T.M., utemiștii, întregul nostru tineret, sînt hotărîți să lupte și pe mai departe, cu mereu mai multă energie, pentru întărirea aportului lor la opera de făurire a socialismului.

Curînd vor începe alegerile organelor conducătoare de U.T.M. Aceste alegeri pot și trebuie să fie un prilej de întărire a muncii de organizație. Aceste alegeri pot și trebuie să ducă la creșterea combativității utemiștilor la sporirea inițiativei lor, la un nou avînt al luptei și muncii pentru îndeplinirea cu succes a hotărîrilor Congresului U.T.M. pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de cel de al doilea Congres al partidului.

Alături de întregul popor, utemiștii, toți tinerii patrioți, sînt chemați de partid să fie în primele rînduri ale luptei pentru îndeplinirea celui de al doilea cincinal, în primele rînduri ale întrecerii socialiste din fabrici și uzine, în primele rînduri ale muncii pentru obținerea de recolte bogate, pentru noi succese în transformarea socialistă a agriculturii.

Sub steagul de luptă al partidului să ne dăruim toată energia noastră clocotitoare, tinerească luptei pentru făurirea bunăstării poporului muncitor, pentru cauza nobilă a socialismului.

Scînteia tineretului

Vizitele delegației parlamentare franceze

Joi dimineața, membrii delegației parlamentare franceze, în frunte cu Lucien Begouin, deputat de Seine et Marne, membru al grupului republican radical și radical socialist, conducătorul delegației, care se află în țara noastră, au făcut o vizită la Palatul Marii Adunări Naționale.

Parlamentarii francezi au fost întîmpinați de Constantin Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale, Tiță Florea, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, A. Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, Th. Iordăchescu, președintele Comisiei pentru Afaceri Externe a Marii Adunări Naționale, de deputații Sorin Toma, acad. N. Gh. Lupu, acad. Șt. S. Nicolau, acad. V. Mîrza, Gh. Vasilichi, N. Beilu, precum și de funcționari superiori ai Prezidiului Marii Adunări Naționale.

A asistat Pierre Francfort, ministrul Franței la București.

Adresîndu-se oaspeților, Constantin Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale a spus: „In numele Marii Adunări Naționale, al poporului romîn, vă salut cordial și îmi exprim bucuria de a vă avea ca oaspeți ai țării noastre".

Președintele Marii Adunări Naționale a rugat apoi pe parlamentarii francezi să transmită un călduros salut președintelui Adunării Naționale Franceze și președintelui Consiliului Republicii.

Răspunzînd cuvintelor de salut ce au fost adresate parlamentarilor francezi, Lucien Begouin, conducătorul delegației, a spus: „Emoționantele cuvinte ce le-ați adresat delegației parlamentare franceze ne-au mișcat profund. Vă rog ca la rîndul dv. să primiți expresia sentimentelor mele cele mai sincere. Ne va face o deosebită plăcere să transmitem președintelui Adunării Naționale și președintelui Consiliului Republicii salutul pe care l-ați adresat".

Conducătorul delegației parlamentare franceze a înmînat apoi președintelui Marii Adunări Naționale un dar din partea parlamentarilor francezi, iar deputaților romîni prezenți le-a înmînat insigna și eșarfa de deputat al Adunării Naționale Franceze.

In cursul dimineții de joi, delegația parlamentară franceză care se află în țara noastră a depus coroane de flori la placa comemorativă de pe locul unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în lupta împotriva hitlerismului și la monumentul din grădina Cișmigiu închinat soldaților francezi căzuți pe cîmpul de onoare pe pămîntul romînesc în războiul dintre 1916—1919.

In continuare parlamentarii francezi au vizitat fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej".

Impreună cu conducătorii întreprinderii, membrii delegației au vizitat diferite sectoare de muncă, cantine, clubul, au stat de vorbă cu muncitori și muncitoare interesîndu-se de producția întreprinderii, de condițiile lor de muncă și de viață.

La amiază, parlamentarii francezi au făcut o vizită la Universitatea „C. I. Parhon".

In cursul după-amiezii, membrii delegației au vizitat Muzeul de artă al R.P.R. unde este expus și Tezaurul artistic restituit țării noastre de U.R.S.S., iar seara au asistat la un spectacol de operă.

(Agerpres)

100 de ani de la nașterea lui C. G. Costa-Foru

S-au așternut 100 de ani de la nașterea unui luptător plin de abnegație pentru libertatea poporului nostru, C. G. Costa-Foru, figură proeminentă a culturii noastre.

Combativ, curajos, animat de o dragoste puternică pentru popor, C. G. Costa-Foru a desfășurat o intensă activitate socială. Gazetele „București", „Adevărul" și „Dimineața" au purtat în coloanele lor verva publicistică a talentatului ziarist care exprima vederile sale înaintate în problemele cele mai spinoase ale vremii.

Deși nu a apucat să se ridice la nivelul însușirii concepțiilor marxist-leniniste și n-a înțeles necesitatea răsturnării rînduielilor capitaliste, C. G. Costa-Foru a fost un militant înflăcărat pentru drepturile democratice ale maselor, pentru înfrîngerea diversiunii fasciste. In anul 1923 el se numără printre întemeietorii „Ligii Drepturilor Omului", unde deține și funcția de secretar general. Apoi el este și președinte al Comitetului pentru Amnistie.

In 1924, Costa-Foru ia apărarea în procesul intentat luptătorilor din răscoala de la Tatar Bunar și semnează articole de gazetă pline de indignare față de tratamentul oribil la care erau supuși cei închiși la Jilava.

In 1925 Henri Barbusse în urma vizitei pe care o face în Romînia, se întîlnește cu C. G. Costa-Foru. „Un om ca d. C. G. Costa-Foru aruncă strălucire asupra unei epoci ca a noastră și, prin aceasta, asupra națiunii sale însăși — iar cei care-l insultă nu fac decît să confirme în mod tumultuos acest prestigiu"

In ciuda vîrstei sale înaintate, Costa-Foru se arată a fi neobosit. In 1925, el scoate lucrarea „Abuzurile și crimele siguranței generale a statului". Alături de o serie de oameni cu vederi largi progresiste, luptători pe tărîm politico-social, ca dr. C. I. Parhon, Gala Galaction, prof. P. Constantinescu-Iași, și alții, el participă la înființarea „Comitetului Central de inițiativă pentru amnistie". C. G. Costa-Foru a primit funcția de președinte al „Blocului pentru apărarea libertăților democratice", organizație legală prin care Partidul Comunist Romîn ducea lupta pentru închegarea Frontului popular antifascist.

La vîrsta de aproape 60 de ani, C. G. Costa-Foru se apleacă asupra unui gen literar neglijat pînă atunci. El editează la 1913 „Revista Copiilor și Tinerimii". Figură marcantă a publicisticii noastre, C. G. Costa-Foru a fost ales de cîteva ori președintele Asociației presei romîne.

După 100 de ani de la nașterea sa, figura lui C. G. Costa-Foru rămîne un puternic simbol al luptei înflăcărate pentru interesele vitale ale poporului.

La construcția unui cămin pentru studenți

In vederea îmbunătățirii condițiilor de locuit ale studenților, și la Cluj se construiește un cămin.

Tinerii muncitori-brigadieri de pe acest șantier lucrează cu drag pentru a da cît mai curînd studenților în folosință noul cămin.

In fotografia noastră, un moment din timpul construcției.

Răspunsul președintelui Eisenhower la mesajul lui N. A. Bulganin

WASHINGTON 25 (Agerpres). — Ziarul „Pravda" de astăzi publică următorul răspuns al președintelui S.U.A., Eisenhower adresat președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin la 21 octombrie:

„Stimate d-le președinte,

Am primit scrisoarea pe care ambasada dv. mi-a remis-o la 19 octombrie prin secretarul de stat Dulles. Constat cu regret că această scrisoare se îndepărtează într-o serie de privințe de uzanțele internaționale.

In primul rînd, trimiterea notei dv., în toiul campaniei electorale naționale, lucru pe care îl amintiți, și faptul că declarați că împărtășiți părerea exprimată „de unele personalități de seamă din Statele Unite" înseamnă amestecul unui stat străin în treburile noastre interne ceea ce, dacă și-ar permite-o un ambasador, ar duce la declararea lui „persona non grata" în conformitate cu uzanțele de mult stabilite.

In al doilea rînd, remițînd un mesaj lung în limba rusă, dv. l-ați dat publicității înainte ca el să poată fi tradus minuțios și să-mi fie înmînat.

Din acest motiv și pornind de la necesitatea de a expune opiniei publice cu precizie faptele sînt nevoit să remit imediat răspunsul meu spre a fi publicat în presă.

In al treilea rînd, declarația dv., în privința secretarului de stat nu numai că nu este justificată, dar este totodată jignitoare pentru mine

In al patrulea rînd dv. contestați pe cît se pare, sinceritatea mea.

Totuși nu dau Departamentului de Stat indicația de a înapoia scrisoarea dv., ambasadei dv. Aceasta nu se explică prin faptul că aș avea o atitudine îngăduitoare față de aceste îndepărtări de la practica internațională îndeobște adoptată, ci prin faptul că tot mai nutresc speranța că o corespondență directă între noi poate servi cauza păcii.

In eforturile noastre de a realiza un progres pe calea spre pace, din momentul întrevederii noastre de la Geneva dv. și cu mine am schimbat o serie întreagă de scrisori cu privire la reducerea armamentelor și la probleme legate de aceasta. Sper că această practică va putea fi reluată în conformitate cu normele adoptate.

De multă vreme, Statele Unite studiază intens, evaluează și planifică mijloace sigure pentru încetarea cursei înarmărilor, precum și pentru reducerea și controlarea armamentelor. Aceste cercetări includ studierea și evaluarea permanentă a experiențelor nucleare. Pentru ca toate aceste planuri să fie efective și nu numai un miraj, ele necesită un sistem de inspecție și control pe care guvernul dv. persevereazâ în a-l refuza. Dv. ați respins chiar propunerea mea cu privire la „cerul deschis", care prevede o inspecție aeriană reciprocă, propusă ca un prim pas. Totuși noi nu sîntem descurajați, deși sîntem decepționați. Ne vom continua neslăbit eforturile în vederea atingerii acestor scopuri. Nu vom închide porțile care vor deschide, poate, calea sigură de slujire a omenirii.

Vom accepta și vom aprecia cu seriozitate toate propunerile din orice sursă care se vor dovedi a avea merite și vom căuta în permanență formule care să poată înlătura în mod sigur primejdia atomică".

Pentru înlăturarea primejdiei atomice

Articol apărut în ziarul „Pravda"

La 19 octombrie, reprezentantul sovietic la Washington a remis secretarului de stat al S.U.A. Dulles, mesajul adresat de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., lui Dwight Eisenhower, președintele S.U.A. In acest mesaj, publicat la 21 octombrie în presa sovietică, se propune „să se încerce din nou cumpănirea posibilităților existente pentru a face un pas înainte în direcția realizării unui acord privind interzicerea armei atomice".

Ca prim pas se propune să se cadă de acord asupra interzicerii experimentării armelor atomice și cu hidrogen și se declară că guvernul sovietic este gata „să încheie neîntîrziat cu Statele Unite ale Americii un acord cu privire la încetarea experimentării armei atomice" pornind de la premiza că la acest acord vor adera și celelalte state care posedă arma atomică.

In mesajul lui N. A. Bulganin se arată de asemenea că îndeplinirea unui asemenea acord poate fi ușor controlată întrucît actualul nivel al științei permite să se înregistreze explozia unei bombe atomice sau cu hidrogen oriunde s-ar produce ea. Orice guvern care ar încerca să experimenteze în secret arma nucleară s-ar demasca în fața lumii întregi ca infractor al unui acord internațional.

Șeful guvernului sovietic subliniază în mesajul său că această propunere este o repetare a celor ce au mai fost propuse în mesajul său din 11 septembrie anul curent adresat președintelui S.U.A. Această repetare, după cum se arată în mesaj, a fost necesară deoarece „într-o serie de cazuri, în cuvîntările unor persoane oficiale (din S.U.A. — Observator) politica Uniunii Sovietice în problemele menționate este prezentată în mod denaturat".

Atrăgînd atenția asupra declarației președintelui S.U.A. că problema interzicerii experimentării armei atomice nu poate fi rezolvată decît prin încheierea unui acord cu privire la un program de dezarmare în ansamblu, în mesaj se arată că un asemenea acord nu se conturează deocamdată, deși Uniunea Sovietică și-a exprimat în repetate rînduri hotărîrea de a accepta propunerile puterilor occidentale în această problemă și a procedat la reducerea unilaterală și foarte importantă a forțelor sale armate.

Propunerea cuprinsă în mesajul lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a produs o impresie favorabilă în rîndurile păturilor largi ale populației atît din S.U.A. cît și dincolo de frontierele lor. Luînd cuvîntul în statul California, senatorul Kefauver, candidatul partidului democrat la vicepreședinția S.U.A., a aprobat propunerea lui N. A. Bulganin cu privire la interzicerea experimentării armei nucleare și a declarat că S.U.A. trebuie să înceapă tratative cu Uniunea Sovietică în această problemă. „Dacă va fi realizat un acord, a spus el, se va face un mare pas pe calea întăririi păcii".

Cu totul alta a fost atitudinea președintelui S.U.A., Eisenhower, față de mesajul lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Fără să caute să analizeze fondul problemelor de importanță vitală nu numai pentru S.U.A. și U.R.S.S. ci și pentru întreaga lume, președintele S.U.A. și-a concentrat întreaga atenție asupra faptului că acest mesaj chipurile „se îndepărtează în unele privințe de practica internațională adoptată".

Președintele S.U.A. vede această „îndepărtare de practica internațională" în primul rînd în aceea că trimiterea mesajului lui N. A. Bulganin „în toiul campaniei electorale naționale... înseamnă amestecul unui stat străin în treburile noastre interne".

Această învinuire este însă lipsită de temei. Este absolut limpede că problema dezarmării, care se discută în O.N.U. de 11 ani, nu este „o chestiune internă" a S.U.A.

Guvernul sovietic nu s-a amestecat și nu intenționează să se amestece în treburile interne ale S.U.A. El a prezentat de mult propunerea cu privire la interzicerea armei atomice și încetarea experimentării armei nucleare. Ridicînd acum din nou problema interzicerii experimentării armei nucleare el s-a călăuzit numai după interesele păcii, a cărei menținere nu a fost și nu poate fi o chestiune internă numai a Statelor Unite.

Cererea de a se interzice experimentarea armei nucleare a fost formulată, după cum se știe, de către oameni de stat și politici din India, Japonia, Anglia, Franța și multe alte țări. Această cerere a fost formulată în mod oficial de parlamentul Japoniei și sprijinită de Sovietul Suprem și guvernul U.R.S.S., de guvernele Chinei, Indiei și altor țări. Consiliul Mondial al Păcii a chemat guvernele celor trei mari puteri care posedă arma atomică, să pună capăt acestor experiențe. Federația Sindicală Mondială a sprijinit acest Apel în numele celor 88.000.000 de membri ai săi. Recent, această cerere a fost sprijinită de Congresul sindicatelor britanice numărînd aproape 9 milioane de membri.

Cererea întregii lumi și a tuturor popoarelor de a se interzice experimentarea armei nucleare nu poate fi considerată ca o chestiune internă a S.U.A. numai pe motivul că unii oameni politici din această țară au socotit oportun să sprijine aceste cereri, iar alții să le respingă. Dacă guvernul sovietic ar trece sub tăcere această problemă de cea mai mare importanță, unele cercuri din S.U.A. ar saluta poate acest lucru, dar el ar fi de neînțeles pentru adepții interzicerii armei atomice și încetării experimentării armei nucleare.

Guvernul sovietic a considerat și consideră că este în drept să pună în discuție orice problemă internațională importantă, indiferent dacă în momentul de față ea constituie sau nu obiectul manevrelor unor partide în vreo țară. Dacă la examinarea problemelor internaționale importante guvernele s-ar călăuzi după interesele unor partide sau altora, relațiile internaționale s-ar transforma într-o simplă armă a luptei dintre partide și atunci tratativele diplomatice dintre guverne și-ar pierde orice sens.

Președintele S.U.A. își exprimă în continuare nemulțumirea față de faptul că în mesajul lui N. A. Bulganin se afirmă că, într-o serie de cazuri, în cuvîntările unor persoane oficiale din S.U.A., este prezentată în mod vădit denaturat politica Uniunii Sovietice în diferite probleme de importanță internațională, inclusiv problemele dezarmării, și că „din păcate aceasta se referă îndeosebi la cuvîntările d-lui Dulles, care nu se dă înlături de la atacuri directe împotriva Uniunii Sovietice și a politicii ei externe de pace". Președintele Eisenhower a declarat că consideră jignitoare pentru el această observație. Or, „practica internațională" nu interzice observațiile critice la adresa oamenilor de stat din alte țări lucru pe care, în treacăt fie spus, personalitățile americane îl folosesc foarte des. Remarca la adresa lui Dulles este justificată, deoarece ea corespunde întrutotul realității. Dl. Dulles a făcut în repetate rînduri declarații denaturînd politica guvernului sovietic în problema interzicerii armelor atomice și cu hidrogen, s-a dedat la atacuri brutale împotriva Uniunii Sovietice și a politicii sale externe de pace. Declarațiile lui Dulles au căpătat un caracter atît de provocator încît pînă și ziarele americane găsesc necesar să-l critice cu asprime în această privință. De ce atunci, observația justă cu privire la declarațiile nedrepte ale d-lui Dulles sînt calificate drept... o jignire adusă președintelui S.U.A.?

Președintele S.U.A. a văzut „o îndepărtare de la practica internațională" și în faptul că în mesaj s-ar contesta, sau după cum se exprimă el „pe cît se pare" este contestată sinceritatea lui. Dar în textul mesajului nu există nici măcar o aluzie care să dea loc la îndoieli în privința sincerității președintelui S.U.A. In mesaj s-a exprimat regretul numai cu privire la faptul că „guvernul S.U.A. nu consideră posibil să-și alăture eforturile eforturilor multor alte state îndreptate spre interzicerea armei atomice". Șeful guvernului sovietic a propus să se cadă de acord asupra interzicerii experimentării armei nucleare, pornind de la premiza și fiind încredințat că și președintele S.U.A. caută un mod de a aborda rezolvarea acestei probleme complicate și dificile.

In sfîrșit, Eisenhower vede „o îndepărtare de la practica internațională adoptată" și în faptul că mesajul a fost dat publicității „înainte ca el să poată fi tradus minuțios și înmînat mie".

In cazul acesta președintele S.U.A. a fost în mod vădit victima unor experți insuficient informați sau neobiectivi. După cum s-a aflat din surse competente, mesajul lui N. A. Bulganin a fost remis secretarului de stat al S.U.A., vineri 19 octombrie și a fost publicat abia duminică 21 octombrie ținîndu-se seama de dorința d-lui Dulles care a considerat posibilă publicarea acestui document în acest termen, deși mesajele președintelui S.U.A. adresate președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. sînt transmise de regulă presei fără nici un consimțămînt din partea sovietică. Intre 19 și 21 octombrie, Departamentul de stat putea asigura pe deplin ca acest document care nu cuprinde decît 220 rînduri de ziar, să poată fi tradus minuțios și înmînat președintelui.

In treacăt fie spus, în cazuri similare partea sovietică nu dispune de termene atît de îndelungate. Astfel, mesajul președintelui Eisenhower către N. A. Bulganin remis la 5 martie a fost dat publicității în S.U.A. la 5 martie, iar mesajul său remis la 7 august a fost publicat în ziarele americane la 8 august.

Ținînd seama de toate cele spuse mai sus, nu putem decît să ne exprimăm regretul că un mesaj atît de important al președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., care ridică cu o nouă forță problema urgentă a încetării experimentării armei atomice a fost greșit înțeles.

Pe cît se pare, această din urmă împrejurare l-a împiedicat pe președintele Eisenhower să aprecieze fondul acestui document important. In loc să examineze în mod concret această importantă problemă internațională (și nu o problemă privind diferite partide), președintele S.U.A. a preferat să dea un răspuns plin de iritare în care se ocolește fondul problemei și care este puțin probabil că va contribui la găsirea „unei căi sigure de slujire a omenirii".

In scrisoarea sa de răspuns președintele Eisenhower spune totuși: „Vom accepta și vom aprecia cu seriozitate toate propunerile din orice sursă, care se vor dovedi a avea merite și vom căuta în permanență formule care să poată înlătura în mod sigur primejdia atomică". In mod logic, trebuie să ne așteptăm ca președintele S.U.A. să aprecieze cu toată seriozitatea propunerile expuse în mesajul lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Interzicerea experimentării armei nucleare ar constitui într-adevăr un prim pas important în direcția înlăturării primejdiei atomice care neliniștește întreaga omenire.

OBSERVATOR

Chemările C.C. al P.C.U.S.
cu prilejul celei de a 39-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie

— Trăiască cea de a 39-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie!

— Salut frăţesc tuturor popoarelor care luptă pentru pace, pentru democraţie, pentru socialism!

— Oameni ai muncii din toate ţările! Războiul poate şi trebuie să fie preîntîmpinat! Mai sus steagul luptei împotriva primejdiei războiului, pentru pace şi colaborare între popoare!

— Oameni ai muncii din toate ţările! Luptaţi pentru reducerea armamentelor şi forţelor armate! Cereţi interzicerea armelor atomice, a armelor cu hidrogen şi a celorlalte arme de exterminare în masă! Energia atomică să fie pusă în slujba progresului paşnic al omenirii!

— Să se întărească unitatea oamenilor muncii, colaborarea dintre comunişti, socialişti şi toate forţele progresiste în lupta pentru pace, democraţie şi independenţa popoarelor!

— Oameni ai muncii din Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară! Întăriţi neîncetat marea comunitate a ţărilor lagărului socialismului, dezvoltaţi şi întăriţi prietenia frăţească dintre popoarele ţărilor noastre!

— Salut frăţesc marelui popor chinez care construieşte cu succes socialismul în ţara sa!

— Trăiască Republica Populară Chineză! Să înflorească prietenia de nezdruncinat şi colaborarea dintre popoarele sovietic şi chinez — puternic factor al păcii în întreaga lume!

— Salut frăţesc oamenilor muncii din Republica Populară Polonă care luptă cu abnegaţie pentru avîntul continuu al economiei naţionale şi al culturii, pentru ridicarea neîncetată a bunăstării poporului, pentru pace şi construirea socialismului!

Trăiască prietenia de nezdruncinat şi colaborarea dintre popoarele sovietic şi polonez!

— Salut frăţesc oamenilor muncii din Republica Cehoslovacă care luptă cu abnegaţie pentru avîntul continuu al economiei naţionale şi culturii, pentru ridicarea neîncetată a bunăstarii poporului, pentru pace şi construirea socialismului!

Trăiască prietenia de nezdruncinat şi colaborarea dintre popoarele sovietic şi cehoslovac!

— Salut frăţesc oamenilor muncii din Republica Populară Ungară care luptă cu abnegaţie pentru avîntul continuu al economiei naţionale şi culturii, pentru ridicarea neîncetată a bunăstării poporului, pentru pace şi construirea socialismului.

Trăiască prietenia de nezdruncinat şi colaborarea dintre popoarele sovietic şi ungar.

— Salut frăţesc oamenilor muncii din Republica Populară Romînă care luptă cu abnegaţie pentru avîntul continuu al economiei naţionale şi culturii, pentru ridicarea neîncetată a bunăstării poporului, pentru pace şi construirea socialismului!

Trăiască prietenia de nezdruncinat şi colaborarea dintre popoarele sovietic şi romîn!

— Salut frăţesc oamenilor muncii din Republica Populară Bulgaria care luptă cu abnegaţie pentru avîntul continuu al economiei naţionale şi culturii, pentru ridicarea neîncetată a bunăstării poporului, pentru pace şi construirea socialismului!

Trăiască prietenia de nezdruncinat şi colaborarea dintre popoarele sovietic şi bulgar!

— Salut frăţesc oamenilor muncii din Republica Populară Albania care luptă cu abnegaţie pentru avîntul continuu al economiei naţionale şi culturii, pentru ridicarea neîncetată a bunăstării poporului, pentru pace şi construirea socialismului!

Trăiască prietenia de nezdruncinat şi colaborarea dintre popoarele sovietic şi albanez!

— Salut frăţesc oamenilor muncii din Republica Populară Mongolă care luptă cu abnegaţie pentru avîntul continuu al economiei naţionale şi culturii, pentru ridicarea neîncetată a bunăstării poporului, pentru pace şi construirea socialismului!

Trăiască prietenia de nezdruncinat şi colaborarea dintre popoarele sovietic şi mongol!

— Salut frăţesc popoarelor Republicii Populare Federative Iugoslavia care construiesc socialismul! Trăiască prietenia de nezdruncinat şi colaborarea dintre popoarele Uniunii Sovietice şi Iugoslaviei!

— Salut frăţesc eroicului popor al Republicii Populare Democrate Coreene care luptă pentru refacerea şi dezvoltarea continuă a economiei naţionale, pentru pace, pentru unificarea naţională a Coreei pe baze democratice!

— Salut frăţesc eroicului popor al Republicii Democrate Vietnam care luptă pentru refacerea şi dezvoltarea continuă a economiei naţionale, pentru pace, pentru unificarea naţională a Vietnamului pe baze democratice.

— Trăiască Republica Democrată Germană — bastionul forţelor iubitoare de pace din întreaga Germanie, care luptă împotriva reînvierii militarismului pentru apropierea celor două state germane, pentru unificarea patriei lor pe baze paşnice, democratice!

— Să se întărească şi să se dezvolte prietenia şi colaborarea dintre popoarele german şi sovietic spre binele păcii în Europa!

— Salut frăţesc marelui popor indian care luptă pentru progresul patriei sale, pentru pace în Asia şi în lumea întreagă! Să se întărească şi să se dezvolte prietenia şi colaborarea dintre popoarele Uniunii Sovietice şi Indiei!

— Salut frăţesc popoarelor Indoneziei şi Birmaniei care luptă pentru pace şi pentru întărirea independenţei lor naţionale! Să se întărească prietenia şi colaborarea dintre popoarele Uniunii Sovietice şi popoarele Indoneziei şi Birmaniei!

— Un cald salut poporului egiptean, care apără cu vitejie suveranitatea şi independenţa patriei sale!

— Trăiască prietenia şi colaborarea dintre popoarele Angliei, Statelor Unite ale Americii, Franţei şi Uniunii Sovietice în lupta lor pentru slăbirea încordării internaţionale şi coexistenţa paşnică între state, şi asigurarea unei păci trainice în lumea întreagă!

— Să se întărească prietenia şi colaborarea dintre popoarele Uniunii Sovietice şi Italiei!

— Trăiască prietenia şi colaborarea dintre Uniunea Sovietică şi Republica Finlandeză, bazate pe egalitate în drepturi, încredere reciprocă şi respectarea popoarelor!

— Să se întărească şi să se dezvolte relaţiile de prietenie dintre Uniunea Sovietică şi Suedia, Norvegia, Danemarca, Islanda!

— Trăiască prietenia şi colaborarea dintre popoarele Uniunii Sovietice şi poporul Austriei neutre, independente şi democrate, în numele consolidării păcii în Europa!

— Salut poporului japonez, care luptă cu vitejie împotriva reînvierii militarismului, pentru dezvoltarea paşnică, democratică şi independentă a ţării sale!

Un cald salut popoarelor Asiei şi Africii care au aruncat lanţurile asupririi coloniale, care luptă pentru pace, libertate şi întărirea independenţei lor naţionale!

— Salut popoarelor din ţările coloniale şi dependente care luptă împotriva jugului imperialist, pentru libertatea şi independenţa lor naţională!

— Trăiască politica externă leninistă a Uniunii Sovietice — politică de coexistenţă paşnică a statelor cu sisteme diferite; politică de menţinere şi consolidare a păcii, de dezvoltare a legăturilor economice şi culturale cu toate ţările!

C.C. al P.C.U.S. adresează apoi chemări ostaşilor sovietici, oamenilor muncii din industrie şi agricultură, lucrătorilor din industria locală şi din cooperaţia meşteşugărească, din comerţul de stat şi cooperatist, din transportul feroviar, din flota maritimă şi fluvială, din transportul auto şi rutier şi din telecomunicaţii.

In continuare în chemări se spune:

— Lucrători din instituţiile sovietice! Luptaţi pentru respectarea principiilor leniniste de muncă în aparatul de stat sovietic, pentru întărirea legalităţii socialiste, dezrădăcinaţi cu hotărîre birocratismul şi tărăgănelile, manifestaţi o atitudine atentă faţă de cerinţele şi nevoile oamenilor muncii.

— Sindicate sovietice! Mai sus steagul întrecerii socialiste a întregului popor pentru sporirea productivităţii muncii, pentru îndeplinirea înainte de termen a planului celui de al şaselea cincinal!

— Popularizaţi experienţa inovatorilor în producţie! Manifestaţi o grijă neobosită pentru ridicarea continuă a bunăstării materiale şi a nivelului cultural al muncitorilor şi funcţionarilor! Folosiţi pe scară mai largă adunările muncitorilor, consfătuirile de producţie, activele economice şi alte forme de participare a muncitorilor la conducerea producţiei!

— Trăiască sindicatele sovietice — şcoală a comunismului!

— Femei sovietice! Luptaţi pentru a obţine noi succese în toate domeniile economiei naţionale, ştiinţei şi culturii, în opera nobilă de educare a copiilor spre binele şi fericirea poporului sovietic!

Trăiască femeile sovietice — constructoare active ale comunismului!

Trăiască Uniunea Tineretului Comunist Leninist din Uniunea Sovietică — detaşamentul înaintat al tinerilor constructori ai comunismului, organizatorul tineretului sovietic, ajutor activ şi rezervă a partidului comunist!

Tineri şi tinere, gloriosul nostru tineret sovietic! Participaţi mai activ la construcţia economică şi culturală! Studiaţi realizările ştiinţei şi tehnicii înaintate, însuşiţi-vă cunoştinţe în domeniul producţiei industriale şi agricole!

Fiţi dîrzi şi curajoşi în lupta pentru victoria măreţei cauze a comunismului în ţara noastră!

Pionieri şi şcolari! Însuşiţi-vă cunoştinţele cu dîrzenie şi perseverenţă. Fiţi harnici şi disciplinaţi, luptaţi pentru a obţine succese în învăţătură! Pregătiţi-vă pentru a deveni constructori activi ai comunismului în ţara noastră!

Comunişti şi comsomolişti! Fiţi în avantgarda luptei întregului popor pentru îndeplinirea hotărîrilor Congresului al XX-lea al P.C.U.S.! Însuşiţi-vă cu perseverenţă teoria marxist-leninistă! Luptaţi pentru progresul tehnic în economia naţională, pentru sporirea productivităţii muncii, pentru creşterea neîncetată a bunăstării poporului sovietic, pentru construirea comunismului în U.R.S.S.!

Trăiască Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste — citadela prieteniei popoarelor ţării noastre, bastionul de neclintit al păcii în întreaga lume!

Trăiască marele popor sovietic — constructorul comunismului!

Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, marea forţă inspiratoare şi conducătoare a poporului sovietic în lupta pentru construirea comunismului!

Sub steagul marxism-leninismului, sub conducerea partidului comunist — înainte, spre victoria comunismului!

Şedinţa Biroului Politic al C.C. al P.M.U.

BUDAPESTA 25 (Agerpres). — La 25 octombrie a avut loc o şedinţă a Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, în cadrul căreia tovarăşul Ernö Gerö a fost eliberat din funcţia de prim secretar al C. C. al Partidului. Biroul Politic a desemnat ca prim secretar al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria pe tovarăşul Janos Kadar.

Situaţia din Ungaria se îmbunătăţeşte continuu

BUDAPESTA 25 (Agerpres).— După cum anunţă postul de radio Budapesta, situaţia din Ungaria se îmbunătăţeşte continuu. Rebeliunea contrarevoluţionară a fost lichidată. Atacurile armate sînt tot mai izolate. Viaţa în Budapesta îşi reia cursul normal. Tot mai multe uzine îşi reîncep lucrul. Lucrează normal centrala electrică a oraşului, uzina de gaze, reţeaua de telefoane. In dimineaţa de 25 octombrie şi-au reluat activitatea fabricile automate de pîine. S-au luat măsuri pentru restabilirea circulaţiei tramvaielor şi autobuselor. Intr-un apel transmis de guvern se cere populaţiei să reia lucrul în mod normal în instituţii şi întreprinderi.

In după amiaza zilei de 25 octombrie, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P. Ungare tovarăşul Imre Nagy şi primul secretar al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria tovarăşul Janos Kadar au rostit cuvîntări la postul de radio Budapesta.

Zilele trecute — a spus între altele tovarăşul Imre Nagy — patria noastră a trăit evenimente tragice. Instigatori contra-revoluţionari au pornit un atac armat împotriva orînduirii din Republica noastră populară.

Noua conducere a partidului şi guvernului sînt hotărîte să tragă concluziile şi învăţămintele cele mai adînci din aceste evenimente tragice.

In continuare tovarăşul Imre Nagy a făcut apel la populaţie să ajute la realizarea politicii guvernului, la reinstaurarea ordinei şi liniştei.

In cuvîntul său tovarăşul Janos Kadar, prim secretar al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, a arătat că conducerea partidului este hotărîtă să lichideze atacul armat îndreptat împotriva Republicii Populare. Puterea celor ce muncesc, a clasei muncitoare, a ţărănimii, pe care o reprezintă Republica noastră Populară — a spus J. Kadar — este pentru noi un lucru sfînt şi trebuie să fie sfînt pentru toţi acei care nu doresc ca poporul nostru să fie pus din nou în vechiul jug, pentru cei care nu doresc sa se reînvie domnia capitaliştilor, a bancherilor şi moşierilor.

Fiţi fermi şi neşovăitori — a spus în încheiere J. Kadar. Apăraţi puterea populară, statul nostru socialist, viitorul poporului muncitor!

In vedere

NEW YORK. — La 25 octombrie a sosit la New York primul ministru al Japoniei Hatoyama. După cum scriu ziarele, Hatoyama va avea întrevederi cu înalţi demnitari americani.

DAMASC. — După cum se anunţă din Iordania, la 25 octombrie a avut loc la Amman prima şedinţă a noului parlament iordanian. La şedinţă s-a dat citire mesajului tronului al regelui Iordaniei Husein.

BEIRUT. — După cum anunţă presa libaneză, Ali Abu Nuvar, şeful statului major general al armatei iordaniene, a declarat că la conferinţa militară de la Amman s-a căzut de acord să se creeze comandamentul unit al forţelor armate ale Siriei, Egiptului şi Iordaniei. Generalul Abdel Hakim Amer a fost numit comandantul comandamentului unit.

PARIS. — In după-amiaza zilei de 25 octombrie a avut loc în Adunarea Naţională Franceză votul de încredere cerut de primul ministru Mollet în legătură cu politica generală a guvernului. Agenţia France Presse anunţă că guvernul a obţinut încrederea cu 330 de voturi pentru, 140 contra şi 49 de abţineri.

PRAGA. — La 24 octombrie posturile de radio cehoslovace au anunţat că deasupra teritoriului Cehoslovaciei au apărut un mare număr de baloane cu manifeste instigatoare. Baloanele sînt lansate de postul de radio american „Europa Liberă" de la baze situate pe teritoriul Germaniei occidentale.

De peste HOTARE

Şedinţa Seimului R. P. Polone

VARŞOVIA 25 (Agerpres). — P.A.P. transmite: In şedinţa din seara zilei de 24 octombrie a Seimului R.P. Polone a luat sfîrşit examinarea proiectului de regulament pentru alegerile în Seim, prezentat de comisia special însărcinată cu alcătuirea acestei. Sesiunea a aprobat regulamentul cu privire la alegeri.

După aceea, sesiunea a aprobat schimbările în componenţa Consiliului de Miniştri al R.P. Polone propuse de J. Cyrankiewicz, preşedintele Consiliului de Miniştri.

Sesiunea a rechemat din funcţiile de vicepreşedinţi ai Consiliului de Miniştri pe T. Gede şi S. Jedrychowski, ultimul rămînind în funcţiunea de preşedinte al Comisiei de Stat pentru Planificarea Economică, pe S. Lapot şi E. Stawinski, ultimul rămînind în funcţiunea de ministru al Industriei Uşoare, şi pe F. Jozwiak.

Sesiunea a rechemat din funcţiile de prim vicepreşedinţi ai Consiliului de Miniştri pe H. Minc şi Z. Nowak. Sesiunea i-a confirmat pe S. Ignar şi Z. Nowak ca vicepreşedinţi ai Consiliului de Miniştri al R.P. Polone.

R. Zambrowski a fost rechemat din funcţia de ministru al Controlului de Stat în legătură cu alegerea sa ca secretar al Comitetului Central al P.M.U.P.

Lucrările sesiunii au fost întrerupte. Intre timp comisiile Seimului vor examina proiectul de lege cu privire la planul cincinal de dezvoltare a economiei naţionale a Poloniei pe anii 1956—1960.

Mitingul oamenilor muncii din Varşovia

— Cuvîntarea lui W. Gomulka —

VARŞOVIA 25 (Agerpres). — La 24 octombrie a avut loc la Varşovia un mare miting al oamenilor muncii din întregul oraş. Sute de mii de locuitori ai oraşului s-au întrunit în piaţa centrală care înconjoară Palatul Culturii şi Ştiinţei. In cadrul mitingului a luat cuvîntul W. Gomulka, prim secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

După ce a subliniat că cea de a 8-a plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez deschide o nouă perioadă în istoria construcţiei socialiste în Polonia, W. Gomulka a chemat pe oamenii muncii să ajute partidul şi guvernul în acţiunea de îmbunătăţire a economiei socialiste a Poloniei populare, să dezvolte iniţiativa în producţie, să sporească productivitatea muncii, să lupte împotriva lipsei de spirit gospodăresc, să reducă preţul de cost al producţiei, să folosească toate posibilităţile pentru a spori producţia industrială şi agricolă, pentru a satisface cît mai deplin cerinţele crescînde ale maselor largi.

Conducerea partidului nu vrea să facă poporului promisiuni şi nu le va face. Ne adresăm cu deplină încredere clasei noastre, clasei muncitoare, intelectualităţii, ţărănimii.

Le spunem: Dispunem de forţe de producţie puternice, create prin marele eforturi ale oamenilor muncii în decurs de mulţi ani, dar ele nu se folosesc încă în modul cuvenit. Avem numeroase rezerve în mii de uzine şi mine, în industrie şi agricultură care se mai irosesc în mare măsură din cauza risipei şi a proastei gospodăriri.

Există la noi numeroşi oameni apţi de muncă, care îşi îndrăgesc profesiunea şi sînt stăpîni pe tehnică, dar a căror productivitate a muncii este scăzută. Avem posibilităţi considerabile pentru sporirea producţiei agricole, alimentare şi de materii prime pentru industrie, dar ele mai sînt încătuşate din cauza greşelilor politicii duse în ultimii ani în domeniul agriculturii.

Muncitori şi muncitoare din toate ramurile economiei naţionale! Ajutaţi partidul şi guvernul în măreaţa acţiune de îmbunătăţire a economiei socialiste a Poloniei populare, dezvoltaţi iniţiativa economică a colectivelor voastre, căutaţi împreună cu ele forme mai bune de participare a clasei muncitoare la conducerea întreprinderilor sale.

Sporiţi productivitatea muncii, luptaţi împotriva risipei şi reduceţi preţul de cost al producţiei. Folosiţi toate posibilităţile pentru sporirea producţiei industriale şi agricole, pentru a satisface cît mai bine cerinţele crescînde ale maselor. Partidul spune clasei muncitoare adevărul ferm. Sporirea cîştigurilor obţinute în ultimele luni de milioane de oameni va fi trainică numai atunci cînd puterea de cumpărare sporită a populaţiei va avea acoperire într-o masă sporită a mărfurilor de pe piaţă. In prezent nu putem mări mai mult salariile, întrucît coarda este atît de întinsă încît ameninţă să se rupă. O nouă mărire a salariilor este posibilă numai cu condiţia sporirii masei de mărfuri de larg consum, numai cu condiţia reducerii preţului de cost al producţiei. A produce mai mult, mai bine şi mai ieftin, iată singura cale a ridicării nivelului de trai al clasei muncitoare şi a întregului popor.

Referindu-se la cea de a 8-a plenară a C.C. care a ales noua conducere a partidului, tov. W. Gomulka a arătat că Partidul cere activiştilor săi răspundere deplină pentru îndeplinirea sarcinilor care le-au fost încredinţate.

Nu vom permite nimănui să folosească cauza reînnoirii şi libertăţii poporului în scopuri îndreptate împotriva socialismului.

Cea de a 8-a plenară a partidului, stabilind calea noastră proprie spre socialism care decurge din nevoile clasei muncitoare şi poporului polonez a confirmat cu toată ţara legătura de nezdruncinat care uneşte poporul Poloniei cu toate statele socialiste şi a subliniat în mod deosebit alianţa cu Uniunea Sovietică.

Relaţiile dintre partidele şi statele lagărului socialismului cimentate prin unitatea de ţeluri şi interese, nu trebuie să dea prilej la nici un fel de neînţelegeri. Pe aceasta se bazează una din principalele trăsături ale socialismului. Aceste relaţii trebuie să se întemeieze pe principiile solidarităţii muncitoreşti internaţionale şi trebuie să se bazeze pe respectul reciproc şi deplina egalitate în drepturi, pe acordarea de ajutor reciproc, pe o critică concretă şi prietenească, dacă se va ivi o asemenea necesitate, pe rezolvarea raţională a tuturor problemelor litigioase, rezolvare decurgînd din spiritul prieteniei, din spiritul socialismului.

Popoarele independente şi statele suverane care creează orînduirea dreptăţii sociale, orînduirea socialistă cimentată de voinţa internă fermă şi de nezdruncinat în vederea realizării ţelurilor printr-o metodă cît mai rapidă, fiecare ţări trebuie să fie totodată cît mai strîns unite pe marea arenă mondială, pentru ca, prin eforturile lor comune şi poziţia lor fermă, să întărească ideea păcii care cuprinde întreaga omenire, năzuinţa spre coexistenţa paşnică a tuturor popoarelor lumii.

Coloana vertebrală a acestei uniuni a tuturor statelor socialiste este Uniunea Sovietică, cea mai veche ţară din lume constructoare a socialismului, şi cel mai puternic stat socialist.

Aşa vedem noi tovarăşi şi cetăţeni locul nostru în lagărul socialist mondial şi aşa înţelegem relaţiile noastre de prietenie frăţească cu Uniunea Sovietică.

Sîntem profund încredinţaţi că prietenia dintre Polonia şi Uniunea Sovietică, care se sprijină pe aceste principii leniniste, va fi o prietenie cu adevărat frăţească, pornind din adîncul inimilor poporului şi nu numai din politica oficială a partidului şi guvernului. (Urale, aplauze furtunoase).

Vă putem încredinţa că aceste principii găsesc o înţelegere tot mai deplină, că aceste principii le împărtăşesc atît partidul nostru, cît şi Partidul Comunist al Uniunii Sovietice.

Referindu-se în continuare la prezenţa trupelor sovietice pe teritoriul Poloniei, W. Gomulka a spus că aceste trupe se află pe teritoriul Poloniei pe baza acordului internaţional din cadrul Tratatului de la Varşovia. Această situaţie este strîns legată de prezenţa trupelor sovietice în Republica Democrată Germană.

Atît timp, tovarăşi, cît există baze ale pactului atlantic în Germania occidentală, atît timp cît acolo este înarmat Wehrmacht-ul şi sînt asmuţiţi împotriva graniţelor noastre sovinişti şi revizionişti germani, prezenţa Armatei Sovietice corespunde intereselor noastre de stat supreme.

Această situaţie este în interesul oamenilor muncii din Republica Democrată Germană, împotriva căreia sînt îndreptate de asemenea înarmările şi ameninţările cercurilor militariste şi revanşarde ale Germaniei occidentale.

In această situaţie, tovarăşi, trebuie să se dea cu o şi mai mare hotărîre o riposta oricăror încercări de agitaţie antisovietică întreprinsă de forţele reacţionare şi antipopulare, oricăror manevre ale reacţiunii internaţionale, care ar vrea să slăbească alianţa dintre poporul nostru şi poporul sovietic.

Exprimîndu-şi recunoştinţa pentru încrederea pe care poporul a acordat-o conducerii partidului aleasă de plenara a 8-a a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, W. Gomulka a chemat pe oamenii muncii din Polonia la vigilenţă.

El a spus:

Tovarăşi! Pe valul uriaşei activităţi politice a maselor stîrnită de plenara a 8-a, pe alocuri îşi ridică glasul forţele ostile socialismului, ostile alianţei polono-sovietice, ostile puterii populare, forţe care vor să frîneze şi să submineze democraţia socialistă.

Tovarăşi! Nu permiteţi agitatorilor reacţionari şi diferiţilor huligani să ne stea în cale! Să ia aminte de pe urma acestui pur al luptei forţelor socialiste şi patriotice ale poporului! Alungaţi pe provocatorii şi scandalagii reacţionari! Autorităţile de stat nu vor răbda nici o clipă vreo acţiune îndreptată împotriva intereselor de stat ale Poloniei şi împotriva orînduirii noastre de stat.

Tovarăşi! Cetăţeni! Timpul nu aşteaptă. Partidul trebuie să treacă la soluţionarea problemelor dificile de zi cu zi ale economiei şi vieţii noastre de stat. Prin ce puteţi ajuta astăzi conducerea partidului şi guvernului?

In primul rînd prin prezenţa fiecăruia la maşină şi unealtă, în sectorul său şi, prin dovedirea fidelităţii şi devotamentului său faţă de cauza noastră, prin muncă sau învăţătură asiduă.

Adresăm astăzi oamenilor muncii din Varşovia şi din întreaga ţară chemarea: ajunge cu mitingurile, ajunge cu manifestaţiile! Este timpul să se treacă la munca de zi cu zi, pătrunsă de încrederea şi conştiinţa faptului că partidul, legat de clasa muncitoare şi de popor, va duce Polonia pe o cale nouă, spre socialism.

Trăiască legătura indestructibilă a partidului cu clasa muncitoare şi toţi oamenii muncii!

Trăiască socialismul! Trăiască Polonia populară!

Reacţii în lumea arabă provocate de evenimentele din Africa de Nord

BEIRUT 25 (Agerpres). — După cum anunţă presa libaneză, ministrul Afacerilor Externe al Iordaniei Abdel-Hadi a invitat la 24 octombrie pe ambasadorii Franţei, Angliei şi S.U.A. şi a protestat în mod oficial împotriva arestării de către autorităţile franceze a conducătorilor mişcării de eliberare naţională din Algeria.

Presa arată de asemenea că partidele politice din Iordania au trimis în legătură cu aceasta telegrame de protest la O.N.U.

La 24 octombrie, studenţii şi tineretul din Amman au organizat o demonstraţie de protest împotriva arestării ilegale a conducătorilor mişcării de eliberare naţională din Algeria.

O declaraţie a guvernului egiptean

CAIRO 25 (Agerpres). — Postul de radio Cairo a transmis următoarea declaraţie a guvernului egiptean în legătură cu arestarea celor cinci conducători ai mişcării de eliberare naţională din Algeria.

„Acţiunile de violenţă ale autorităţilor franceze faţă de liderii algerieni au fost întîmpinate de guvernul egiptean cu un regret profund. Această măsură reprezintă nu numai o încălcare a bazelor moralei şi corectitudinii, dar şi un act de perfidie atît de caracteristic imperialismului. Acţionind în felul acesta Franţa a încălcat normele elementare ale dreptului internaţional, precum şi convenţia internaţională aeriană semnată de ea însăşi.

Guvernul egiptean, pornind de la drepturile tuturor popoarelor la o existenţă liberă şi la autodeterminare, precum şi de la drepturile poporului algerian la eliberare şi independenţă, declară că condamnă cu hotărîre asemenea metode nedemne de luptă împotriva năzuinţelor şi aspiraţiilor popoarelor".

Tratativele sovieto-belgiene

MOSCOVA 25 (Agerpres). — TASS transmite: La 25 octombrie, la Kremlin au continuat tratativele dintre delegaţiile guvernamentale ale U.R.S.S. şi Belgiei.

Din partea sovietică la tratative participă N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., D. T. Şepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Din partea Belgiei participă Achille Van Acker, primul ministru al Belgiei, Paul Henri Spaak, ministrul Afacerilor Externe al Belgiei şi ceilalţi membri ai delegaţiei.

★

MOSCOVA 25 (Agerpres). — TASS transmite: In după-amiaza zilei de 25 octombrie la Kremlin a avut loc solemnitatea semnării acordului de colaborare culturală între Uniunea Sovietică şi Belgia.

Acordul a fost semnat de D. T. Şepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., şi Paul Henri Spaak, ministrul Afacerilor Externe al Belgiei.

Vizita delegaţiei guvernului R. P. R. şi a P. M. R. în Iugoslavia

(Urmare din pag. 1-a)

romîn şi iugoslav construiesc împreună socialismul, ele iubesc pacea şi libertatea pe care le-au cîştigat cu preţul a multe jertfe. Cu cît prietenia romîno-iugoslavă va fi mai mare, cu atît cele două ţări vor fi mai puternice, cu atît rezultatele practice în activitatea de construcţie socialistă vor fi mai bune şi mai frumoase. Vorbind apoi despre superioritatea orînduirii socialiste şi despre unitatea ţărilor socialiste, tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej a subliniat că statele socialiste constituie o forţă uriaşă, numărînd sute de milioane de oameni. Ţările socialiste au mari perspective, ele exercită o puternică influenţă mondială. Astăzi soarta popoarelor nu mai poate fi hotărîtă de acele puteri care înainte împărţeau lumea. Factorii care le împiedică să mai săvîrşească asemenea acţiuni sînt forţa mereu crescîndă a ţărilor socialiste, mişcarea muncitorească internaţională, forţele unite ale partizanilor păcii, elemente care slăbesc capitalismul şi întăresc socialismul. Conducătorul delegaţiei romîne a toastat pentru eroicul popor al Sloveniei socialiste şi guvernul său, pentru guvernul R.P.F. Iugoslavia şi preşedintele Iosip Broz-Tito, pentru prietenia de nezdruncinat dintre popoarele Iugoslaviei şi Romîniei socialiste.

Depunerea unei coroane la monumentul de pe înălţimea Urh

LIUBLIANA 25 (de la trimişii speciali Agerpres).

In ziua de 25 octombrie, membrii delegaţiei guvernului R.P.R. şi a Partidului Muncitoresc Romîn au depus o coroană de flori la Monumentul de pe înălţimea Urh din apropierea Liublianei, ridicat în memoria fiilor poporului sloven căzuţi în lupta pentru eliberarea patriei de sub jugul fascist.

Membrii delegaţiei romîne au vizitat apoi biserica Sf. Urh, din imediata apropiere a monumentului, unde în timpul ocupaţiei fasciste, fasciştii sloveni au maltratat şi ucis sute de partizani, fii ai poporului lor.

Vizitarea grotei Postojna şi sosirea la Opatije

OPATIJE 25 (de la trimişii speciali Agerpres).

In după amiaza de joi, 25 octombrie, membrii delegaţiei romîne au părăsit oraşul Liubliana, plecînd cu maşinile spre Opatije.

Pe parcurs, oaspeţii s-au oprit lîngă oraşul Postojna, situat la jumătatea drumului dintre Liubliana şi Triest, unde au vizitat celebra grotă Postojna, cunoscută în lumea întreagă, care constituie una din mîndriile turistice ale Iugoslaviei. Minunatele stalactite şi stalagmite, coloanele enorme şi perdelele de piatră transparente aflate aci constituie o adevărată lume subterană, fantastică, a cristalelor. Un mic tren subteran duce în adîncurile grotei, splendid luminată. La intrarea în grotă urmele de funingine şi de foc ce se pot observa încă şi în prezent amintesc lupta eroică din timpul războiului a partizanilor iugoslavi care, reuşind să pătrundă într-o intrare nepăzită, au incendiat aci un depozit al armatelor fasciste.

La o distanţă de mai bine de 1.500 m. în interiorul grotei, în uriaşa „sală de concerte" în cinstea înalţilor oaspeţi romîni, corul partizanilor invalizi din Liubliana, care a fost recent în turneu la Bucureşti, a prezentat un program de cîntece ale partizanilor iugoslavi, precum şi marşul Partizanilor Păcii, de compozitorul romîn Ion Chirescu.

Tovarăşii Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica şi ceilalţi membri ai delegaţiei au felicitat călduros formaţia corală a grupului de foşti partizani.

După vizitarea grotei Postojna, membrii delegaţiei romîne şi-au continuat drumul cu maşinile spre oraşul Opatije.

La sosirea în Opatije, membrii delegaţiei au fost salutaţi de preşedintele Comitetului Popular districtual din Ryjeka, Edo Jardas, de reprezentanţi ai autorităţilor locale şi ai organizaţiilor sociale, precum şi de deputaţi ai poporului din această regiune. Tinere îmbrăcate în costume naţionale au oferit buchete de flori oamenilor de stat romîni şi soţiilor lor.

In cursul dimineţii de 26 octombrie, delegaţia romînă va vizita oraşul Ryjeka.

Vizitele delegaţiei parlamentare indoneziene

După ce a vizitat Casa de Cultură din Sinaia, delegaţia parlamentară indoneziană, care se află în ţara noastră la invitaţia Marii Adunări Naţionale a R.P.R., a plecat joi dimineaţă la Oraşul Stalin. Delegaţia a fost însoţită de prof. univ. Nicolae Sălăgeanu membru în Prezidiul Marii Adunări Naţionale.

La Sfatul Popular al Oraşului Stalin delegaţia parlamentară indoneziană, condusă de dl. Hardi a fost întîmpinată de Nicolae Iorga, preşedintele Comitetului executiv al sfatului popular regional, de Alexandru Cadar, preşedintele Comitetului executiv al sfatului popular orăşenesc, de deputaţi şi de numeroşi cetăţeni ai oraşului. Un grup de pionieri au oferit oaspeţilor flori şi cravate roşii de pionier. In numele locuitorilor regiunii şi oraşului, tov. N. Iorga, a rostit un cuvînt de bun sosit.

A răspuns d-nul Hardi care a mulţumit pentru primirea prietenească făcută delegaţiei şi a urat în numele parlamentului şi al întregului popor din Republica Indonezia, noi succese în construirea unei vieţi îmbelşugate poporului romîn.

La Sfatul popular orăşenesc a avut loc o convorbire prietenească în cadrul căreia parlamentarii indonezieni s-au interesat de bogăţiile şi frumuseţile regiunii Stalin şi de perspectivele ei de dezvoltare.

După vizitarea Bisericii Negre din oraş, deputaţii indonezieni s-au împărţit în două grupe: primul grup condus de d-nul Hardi a vizitat uzinele de autocamioane „Steagul Roşu", grupul şcolar profesional şi noul oraş muncitoresc. Al doilea grup al delegaţiei în frunte cu dl. Cicvan, prim vicepreşedinte al delegaţiei a vizitat uzinele de tractoare „Ernst Thälmann".

Apoi oaspeţii au plecat la crescătoria de păstrăvi din Prejmer şi la gospodăria agricolă colectivă din Hărman.

La amiază, comitetul executiv al sfatului popular al regiunii Stalin, a oferit o masă prietenească în cinstea delegaţiei parlamentare indoneziene.

Sport

C. C. A. — Luton Town 4 — 3

LUTTON 25 (Agerpres), prin telefon: — Continuîndu-şi turneul în Anglia echipa de fotbal Casa Centrală a Armatei din Bucureşti a repurtat joi seara o splendidă victorie învingînd cu 4—3 (1—3) formaţia profesionistă Luton Town, din prima ligă a campionatului englez, pe care o întrecuse şi în primăvara acestui an la Bucureşti cu scorul de 5—1. De data aceasta jocul s-a desfăşurat în alte condiţii pentru fotbaliştii noştri, pe un timp rece, ceţos şi împotriva unei echipe remaniată cu mulţi jucători noi decisă să-şi ia revanşa. După 25 de minute de joc gazdele conduceau cu 3—0 şi se părea că nu le mai poate scăpa victoria, dar formaţia noastră a ştiut să refacă acest serios handicap şi pînă la urmă să cîştige o partidă care a entuziasmat pe spectatorii englezi. Incomodaţi în prima parte a jocului de timpul neprielnic şi de terenul alunecos, fotbaliştii romîni şi-au regăsit cadenţa din minutul 28 cînd Constantin cu o magistrală lovitură de cap a înscris primul punct pentru echipa C.C.A. După pauză jucătorii bucureşteni pun total stăpînire pe joc şi chiar în minutul 50, Alexandrescu, prinmind o pasă de la Cacoveanu, înscrie cu o lovitură plasată. Poarta echipei engleze este supusă la un adevărat asalt din partea jucătorilor romîni. In minutul 57 atac pe aripa dreaptă. V. Moldovan, demarează pe tuşe, trece mingea lui Zavoda, acesta pasează lui Alexandrescu care egalează cu un şut extraordinar care a rupt plasa. Ofensiva echipei C.C.A. nu conteneşte nici o clipă. Prin pase de o precizie matematică, jucătorii romîni îşi fac drum spre poarta lui Streton. Golul victoriei nu întîrzie mult timp. In minutul 59, Onisie interceptează balonul la centrul terenului, îl deschide în adîncime pe Alexandrescu, acesta prelungeşte mai departe spre Constantin şi din nou cu capul, de la 7 m., interul dreapta al echipei C.C.A. înscrie imparabil. Ultimul minut de joc găseşte în atac echipa engleză. Gregory şutează fulgerător dar Toma apără cu siguranţă iar după cîteva secunde arbitrul fluieră sfîrşitul meciului: 4—3 pentru C.C.A.

Echipa C.C.A. îşi încheie turneul în Anglia susţinînd luni o dificilă partidă cu renumita formaţie Wolverhampton Wanderers.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel 7.60.10. Secţia scrisori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

STAS — 3452 — 52